

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P.K.O. Nr. 140.011.

20M

BEZPARTYJNY DZIENNIK POPULARNY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie **M 480** —, z odnoszeniem do domu **M 520** —. Zamieszcza **M 540** —. Zagranicą **640** —.

Ogłoszenia Wiersz nonpareilowy w zwykłych ogłoszeniach Mk 30. — Układ tabelaryczny Mk 40. — Drobne od wyrazu Mk 10. — Matrymonialne i korespondencyja pryw. Mk 15. Nadesłane Mk 75. — Nekrologi Mk 40. — Komunikaty po kronice Mk 90. — Głosy publ. i dział ekonom. Mk 90. — Na 1-ej stronie Mk 120. — Ogłoszenia zagraniczne 50%, drożej. Załączniki przyjmuje się wedle umowy. Wszelkie komunikaty należy nadsyłać **wprost** do Admin. „Goniec Krakowski”. Konun. przesyłanych Redakcyi uwzględniać się **nie będą**.

Nr. 13.

Kraków, piątek 13. stycznia 1922 r.

Rok V.

Tarcza Polski

Kraków, 12 stycznia.

(b) Wnieśliśmy wczoraj na porządek obrad sejmowych ustawę o obowiązku służby wojskowej spotkała się z ogólną aprobatą. Demonstracyjnej bowiem mowy pisał Liebermann za skończeniem terminu służby nie można uważać za zasadniczy sprzeciw. Przemówienia p. ministra Sosnkowskiego, rozwijającego główne zasady ustawy, słuchano z dużym zainteresowaniem. Wszyscy mówcy (pomijając pewne zastrzeżenia reprezentanta PPS) wypowiedzieli się za przyjęciem projektu. Był to tak rzadki niestety objaw zgody sejmowej we wspólnym zrozumieniu jednej z kardynalnych konieczności państwowych. Był to jeden z chwalebnych dni naszego utwierdzania się państwowego.

Na gruncie tak ważnego, tak pierwszorzędного zagadnienia, jak sprawa obrony całości i niepodległości, nareszcie ustaje dowódność i dobrowolność. Dotąd bowiem tylko takie istniały podstawy dla istnienia naszej armii, której stan liczebny i wartość bojowa zależała od sporadycznych zarządzeń rządowych czy dorywczych uchwał sejmowych, oraz od dobrej woli obywateli.

Niewątpliwie, że ten ostatni czynnik, akt dobrowolnego zgłoszenia się do służby wojskowej ma swe duże moralne znaczenie. Ujawniło się to w przełomowym momencie bitwy pod Warszawą w r. 1920, kiedy to sukcesowi sił ochotniczych tak decydująco przeważał szale na naszą korzyść. Pomimo to normalnie żyjący organizm państwowy nie może zależeć od mniej lub więcej ofiarnych aktów dobrej woli ze strony współobywateli. Musi opierać się o pewien ustalony system i stan regulowany ustawami państwowymi. Wymagała tego zarówno sama zasada państwa, jak też poczucie szerokich mas narodu (szczególnie jego części nie stojących jeszcze na wyżynie pełnego uświadomienia), respektujących jedynie to, co jest uświęcone jako niezmienna litera państwowego prawa. Obowiązkowa służba powszechna w czasach zaborów dla wielomilionowej rzeszy ludzi była prosto kardynalnym wyrazem i podstawą państwa. Ujęcie służby wojskowej na drodze ustawy prawnopañstwowej jako obowiązku obywatelskiego — w stosunku do własnego państwa — będzie zatem jednym z czynników głębszego wnikięcia kategorii myślenia i życia państwowego w szerokie masy narodu.

Obawy p. Liebermanna, że dwuletnia służba wojskowa zautomatyzuje obywateli i zabije w nich ducha republikańskiego są zdaniem naszym bezsensowne. Przeciwnie, dzięki istnieniu i nadzwyczaj twórczej pracy wielkiej instytucji oświatowej w wojsku, jaką jest Uniwersytet żołnierski, nigdzie bardziej, jak w szeregach armii polskiej, każdy obywatel bez względu na swój stan, zawód i wyznanie będzie miał możność uzupełnienia i pogłębienia zarówno swej wiedzy jak wychowania państwowego w duchu jak najbardziej demokratycznym.

Na gruncie oświatowo-ideowej pracy w armii przynajmniej służby wojskowej zamieni się w pożyteczny czynnik wychowania świadomych i ofiarnych obywateli. Do szacunku dla państwa, które wyraża pewnych obowiązków żąda, dołączy się w spotęgowanym stopniu miłość ojczyzny i świadomość państwową.

Na takiej podstawie, na systemie, ustawowo ustalonym, i na założeniu ideowym, oparta armia — stanie się nigdy niezłamaną, w ogniu poczucia państwowego i szlachetnego entuzjazmu kartowaną **tarczą Polski**, wałem obronnym Rzeczypospolitej, od którego zawsze odbijać się będą pociski wrogie — z którejkolwiek strony.

Niespełnione marzenie przodków naszych z Sejmu czteroletniego, wotujących 100-tysięczną armię, przez wolę pierwszego sejmu odrodzonego państwa wchodzi na tory rzeczywistości. — Tym razem rzeczywistość ta, mająca już za sobą tak świetnie zorganizowane kadry i tak świetną, świeżą tradycję bojową z pierwszych lat walki o utwierdzenie odzyskanej niepodległości, już się nie zamieni z powrotem w senne widziadło! Zrealizowanego „snu o rycerskiej

szpadzie” w polskiej, młodej, silnej i zwycięskiej armii bronią zarówno niezłomne serca tych, co ją w męce ducha, wśród piorunów burzy światowej fundowali, jak też nieugięta siła setek tysięcy ramion żołnierskich, tworzących już istniejące kadry. Bronić jej teraz i dalej jej program w czyn wcielać będzie także Ustawa sejmowa, umacniająca zbroją tarczę Rzeczypospolitej.

Jeszcze dwa lata?

Kiedy rozwiąże się Sejm.

Warszawa. (Tel. M.) „Przegląd Wieczorny” zwraca słuszną uwagę na to, że jeden z najważniejszych punktów mowy prez. Ponikowskiego o konieczności rozwiązania sejmu i rozpisaniu nowych wyborów spalił na panowie.

Pod tym względem postawie okazali się niewzruszonymi. Nie ulega wątpliwości, że w roku bieżącym, a może i w przyszłym, wyborów nie będzie. W następstwie kraj i sejm będą się stały sobie coraz bardziej obcymi.

Jak będzie wyglądał Sejm wileński

Prawica 50, Lewica 34, Centrum 32 mandaty.

Sejm zbierze się 20 stycznia.

Wilno. (PAT) Według obecnych danych, skład sejmu wileńskiego będzie następujący: Prawica, złożona z demokratów narodowych i chrześcijańskich, reprezentowana przez centralny komitet wyborczy, w liczbie 50 członków, Centrum, złożone z rad ludowych, z 32 członków,

Lewica, to jest P. S. L., z 15 członków, demokracja złożona z 5 członków, Odrodzenie, złożone z 10 członków, Polska partia socjalistyczna z 2 członków, Białorusini 2 posłów, razem 34 posłów. Sejm zostanie zwołany prawdopodobnie na dzień 20 stycznia.

Olbrzymia większość wierna Polsce.

Wilno. (AW) Specjalny sprawozdawca dziennika paryskiego „Excelsior” wysłał do Paryża następującą depeszę: Wynik wyborów przeszedł wszelkie oczekiwania. W wyborach wzięło udział do 70 proc. uprawnionych, co wobec wstrzymania się części żydów i kobiet od głosowania, wykazuje, że głosowała niemal cała ludność Wileńszczyzny, zdolna do jakiegokolwiek myślenia politycznego. Olbrzymia jej większość pozostała wierna Polsce, mimo olbrzymich wysiłków rusyfikacyjnych. Polska dąży szczerze do porozumienia się z Litwą, jednak nieprzejednane stanowisko rządu kowieńskiego stoi zamiarom Polski stale na przeszkodzie. Jestto zrozumiałe, jeżeli się uwzględni, że od chwili powstania, t. j. od roku 1915 tak zwany Rząd litewski pozostaje pod przewagą i wpływem Niemiec. Litwa szuka pośredniego połączenia się z Białoszwecją, a jedynym kluczem do tego jest posiadanie Wilna. Obecnie wobec olśniewającego zwycięstwa Polski przy wyborach wileńskich, być może, że stanowisko Kowna ulegnie zmianie. W każdym razie Litwa nie może rościć sobie żadnych praw do Wilna, miasta odwiecznie polskiego, o niezmiennie bogatej i wysokiej kulturze.

skiego stoi zamiarom Polski stale na przeszkodzie. Jestto zrozumiałe, jeżeli się uwzględni, że od chwili powstania, t. j. od roku 1915 tak zwany Rząd litewski pozostaje pod przewagą i wpływem Niemiec. Litwa szuka pośredniego połączenia się z Białoszwecją, a jedynym kluczem do tego jest posiadanie Wilna. Obecnie wobec olśniewającego zwycięstwa Polski przy wyborach wileńskich, być może, że stanowisko Kowna ulegnie zmianie. W każdym razie Litwa nie może rościć sobie żadnych praw do Wilna, miasta odwiecznie polskiego, o niezmiennie bogatej i wysokiej kulturze.

Nie honorowo ale zdrowo.

Maniery dyplomatów sowieckich w Warszawie.

Warszawa. (Tel. Wł.) Na zwyczaj i „sposoby” dyplomatów sowieckich rzuca ciekawe światło następujące pismo, które prezydium Rady ministrów rozesało do urzędów w Warszawie:

„Ministerstwu spraw zagranicznych stwierdziło, że szczególnie urzędnicy przedstawicielstwa R. S. F. S. R. i U. S. R. R. w Polsce odwiedzają różne ministerstwa, a nawet lokalne urzędy w Warszawie, w celu załatwiania swych spraw oficjalnych. Takie postępowanie jest niezgodne z praktyką przyjętą w stosunkach dyplomatycznych, gdyż żaden reprezentant obcego państwa nie ma prawa zwracać się bezpośrednio do żadnego urzędu państwa, przy którym jest

akredytowany. Tylko min. spr. zagranicznych może załatwić sprawy przedstawicieli zagranicznych i tylko za jego pośrednictwem możliwe są stosunki między urzędami polskimi i przedstawicielami państw obcych. Wszystkie poselstwa w Warszawie trzymają się tych uświęconych zwyczajów. Natomiast poselstwa rosyjskie i ukraińskie starają się je obejść, z czego niewątpliwie usiłują wyciągnąć korzyść informacyjno-wywiadowczą.

Wobec tego prezydium rady ministrów prosi o bezwzględne przestrzeganie zasady przyjętej i przepisanej w stosunkach międzynarodowych.”

Anglia przyjęła projekt umowy gwarancyjnej.

Londyn. (AW) Angielska Rada gabinetowa aprobowala projekt gwarancyjnej umowy francusko-angielskiej i zawiadomila o tem urzedowo L. George'a.

Losy układów gwarancyjnych

Paryż. (AW) Przedstawiciel „Agencji Wschodniej” dowiaduje się ze źródła miarodajnego, że wiadomości podawane przez prasę, dotyczące układu gwarancyjnego oraz układów w sprawie Polski są zupełnie nieścisłe. Dotychczas jeszcze nic nie postanowiono w Cannes. W każ-

dym razie układy, które dojdą do skutku na konferencji w Cannes, będą musiały być ratyfikowane przez parlamenty odnośnych państw. Również układ dotyczący Polski będzie musiał być ratyfikowany przez Sejm w Warszawie.

Projekt układu gwarancyjnego wręczony Briandowi

Cannes. (PAT) Lloyd George w czasie dzisiejszej przedpołudniowej konferencji z Briandem i Lencheurem wręczył francuskim ministrom projekt układu francusko angielskiego.

Zabezpieczenie Polski.

Cannes. (PAT) Havas. Układ gwarancyjny, omawiany przez ministrów mocarstw sprzymierzonych, odnosi się wyłącznie do sprawy ataku niemieckiego na Francję, jednakże stan teryto-

rytalny Polski byłby zagwarantowany układem ogólniejszym, zawierającym zobowiązania wszystkich mocarstw, które podpiszą układ nieatakowania się wzajemnego.

Francja nie aprobuje zaproszenia Rosji do Genui

Warszawa. (Tel. M.) Z Paryża via Gdańsk nadeszła wiadomość, jakoby francuska Rada ministrów, która odbyła posiedzenie pod przewodnictwem Mulleranda, nie zaaprobowala zgody Brianda na zaproszenie Rosji do Genui, oświadczając, że nie zgodzi się na to, dopóki Rosja nie zobowiąże się przyjąć rezolucji Rady Najwyższej z d. 6 stycznia. Briand, otrzymawszy w Cannes o tem wiadomość, odbył poufną konferencję z L. George'm.

Sowety nie zgadzają się na Genuę.

Warszawa. (Tel. M.) Zaproszenie Rosji na konferencję w Genui uważają rosyjskie koła rządowe za równoznaczne z uznaniem rządu bolszewików. Wiadomo, że Lenin nie pojedzie. Członek w depešy do Rady Najwyższej odrzucił Genuę jako miejsce rokowań i zaproponował Londyn.

Rada Najwyższa organizuje odbudowę Europy.

Uchwała Rady Najwyższej o utworzeniu międzynarodowej organizacji dla odbudowy.

Cannes. (PAT) Havas. Rada Najwyższa przyjęła dzisiaj wieczór następującą uchwałę: Rada najwyższa uchwała niniejszym utworzenie syndykatu międzynarodowego, oraz związanych z nim syndykatów narodowych w celu podjęcia odbudowy ekonomicznej Europy, oraz zapewnienia współdziałania wszystkich narodów w przywróceniu normalnego dobrobytu. Rada uchwała, aby natychmiast został ukonstytuowany komitet, składający się z dwóch przedstawicieli Anglii, dwóch Francji, jednego Włoch, jednego Belgii i jednego Japonii, uposażonych w pełnomocnictwa niezbędne do połączenia się dla narad z przedstawicielami innych krajów w celu: 1) zbadania projektu w szczegółach, 2) przedsięwzięcia szeregu niezbędnych przedwstępnych arkiet, 3) przystąpienia do organizacji syndykatu centralnego i syndykatów filialnych tak, aby operacje tych rozmaitych oddziałów mogły się rozpocząć możliwie jak najprędzej, 4) złożenia sprawozdania konferencji w Genui z osiągniętego postępu prac, 5) zwrócenia się do każdego interesowanego rządu, jak również do konferencji w Genui z wszelkiego rodzaju propozycjami, które zdaniem Komitetu są zdolne dopomóc już to syndykatom, już to konferencji w Genui. Rządy reprezentowane w Radzie Najwyższej zobowiązują się dostarczyć niezwłocznie sumy 10 tysięcy funtów szterlingów w różnych częściach, przeznaczając tę sumę na potrzeby komitetu organizacyjnego, a więc zobowiązują się okazać wszelką możliwą pomoc i szybkie współdziałanie tak komitetowi organizacyjnemu jak i syndykatowi, gdy ten zostanie zorganizowany.

Dwa projekty odbudowy Europy

Warszawa. (Tel. M.) Nadchodzą tu wieści, że konsorcjum, któremu ma być powierzona ekonomiczna odbudowa Europy, ma przed sobą dwa projekty: angielski, przewidujący kapitał towarzystwa w wysokości 20 milionów funtów szterlingów i francuski, redukujący kapitał do 2 milionów funtów szterlingów. Według propozycji francuskiej konsorcjum utworzyłoby w poszczególnych krajach instytucje filialne, któreby zebrały kapitały resztujące w walucie własnej. Podobno przyjęta została klauzula francuska. Członkami konsorcjum zostaną: Anglia, Belgia, Francja, Japonia, Niemcy i Włochy.

Europy. W przeciwieństwie do tych poglądów twierdzi „Petit Parisien”, że delegacja niemiecka zostanie powołana do Cannes, tylko w celu udzielenia Radzie Najwyższej pewnych wyjaśnień, żadne natomiast rokowania nie będą prowadzone z nią.

Pierwsze posiedzenie z delegacją niemiecką.

Paryż. (PAT) Ag. Havasa. Wedle doniesień z Cannes, pierwsze posiedzenie z niemiecką delegacją w obecności rady najwyższej nastąpi dzisiaj o godzinie drugiej popołudniu. Niemiecy delegaci mieszkają w hotelu Parkowym i są gośćmi rządu francuskiego.

Niemcy mają zapłacić w r. b. 720 milionów.

Paryż. (PAT) Ag. Havasa. Dzienniki donoszą z Cannes, że konferencja ustaliła definitywną sumę, jaką Niemcy mają zapłacić w roku 1922, to jest 720 milionów marek w zlocie.

Przeniesienie komisji reparacyjnej do Berlina.

Paryż. (AW) Konferencja w Cannes ma się zająć sprawą zmiany miejsca urzędowania międzynarodowej Komisji Reparacyjnej. Siedziba jej ma być przeniesiona z Paryża do Berlina. Możliwym jest przytem, że Komisja Reparacyjna połączona zostanie z międzynarodowym Komitetem Gwarancyjnym. W sprawie tej przybył do Cannes przewodniczący międzynarodowej Komisji Reparacyjnej Dubois.

Anglia wobec Małopolski Wschodniej

Warszawa. (Tel. M.) „Manchester Guardian” zamieszcza wstępny artykuł w sprawie Galicji Wschodniej, w którym píše: Są pewne powody dla przyznania Galicji Wschodniej Polsce, pomimo, że większość ludności nie jest polską. Stac się to jednak może tylko wówczas, jeżeli Rusini otrzymają te same prawa, co mieli w Austrii i że prowincja ta otrzyma autonomię.

Włochy przeciw połączeniu Austrii z Niemcami.

Rzym. (A. W.) Z Cannes donoszą, że na jednym z dotychczasowych posiedzeń konferencji omawiano sprawę przyłączenia Austrii do Niemiec. Francja zastrzega się w dalszym ciągu przeciw owemu połączeniu się. Co zaś do Włoch to obecny gabinet Bononiego sprzeciwia się również przyłączeniu Austrii do Niemiec, widząc w tem powiększenie potęgi niemieckiej groźnej również dla Włoch. Gabinet Bononiego nie chce w tej sprawie występować otwarcie, a to dlatego, ponieważ istnieją we Włoszech dość silne prądy polityczne, które się oświadczają za przyłączeniem Austrii do Niemiec.

Rokowania austriacko-węgierskie.

Wiedeń. (AW) We czwartek rozpoczyna się we Wiedniu rokowania austriacko-węgierskie w sprawie Burgenlandu oraz w sprawie zawarcia austriacko-węgierskiego układu handlowego.

Koksownie w Karwinie stanęły.

Morawska Ostrawa. (AW) Przesłanie gospodarcze w Czechosłowacji zatacza coraz szersze kręgi. Ostatnio donoszą z Karwiny, że ugaszono tam ostatnio wszystkie koksownie hr. Larischa-Mönnicha. Zarząd koksowni udzielać będzie robotnikom 2-tygodniowych turnusowych urlopów.

Departament wyznań przeniesiony do M. S. W.

Warszawa. (PAT) Komisja konstytucyjna debatowała nad kwestią kompetencji ministerstwa spraw wewnętrznych i ministerstwa wyznań religijnych i oświecenia publicznego. Postanowiono włączyć do ministerstwa spraw wewnętrznych departament wyznań religijnych, należący obecnie do ministerstwa wyznań religijnych i oświecenia publicznego. Dalej omawiano sprawę nadzoru rządu nad prasą, teatrami i kinematografami. Zdecydowano powierzyć kontrolę tę Ministerstwu spraw wewnętrznych, nie przecząc jednak praw ministerstwa wyznań religijnych i oświecenia publicznego do współdziałania w kontroli nad widowiskami z punktu widzenia sztuki i kultury.

Ochrona lokatorów.

Komisja prawnicza omawiała ustawę o ochronie lokatorów. Obalono zasadę dopuszczalności wojennych umów przynajmniej co do lokali. — 000 —

Uczestnicy konferencji w Genui.

Paryż. (AW) Do udziału w konferencji w Genui zaproszone będą wszystkie państwa europejskie, nie wyjąwszy Irlandyi, ponadto dominia angielskie i Stany Zjednoczone. Przewodniczyć będzie na konferencji w Genui włoski prezydent ministrów Bonomi.

Izba francuska przeciw ustępstwowi na rzecz Niemiec.

Paryż. (PAT) Komisja spraw zagranicznych w izbie deputowanych przyjęła w zasadzie zwołaną w izbie przez grupę deputowanych, a wywołującą rząd do niezgodzenia się ani na nowe wierzytelności Francji, ani na zmianę sposobu wypłat ustalonych dnia 5 maja 1921 r. ani na zmianach na prawo pierwszeństwa Belgii, ani wreszcie na ograniczenie w kwestyi wykonania zobowiązań przyznanych Francji na mocy traktatu i dodatkowych umów. Komisja finansowa Izby przesłała też w tym duchu telegram do Brianda.

Odpowiedź Brianda.

Cannes. (PAT) Havas. Briand wystosował do przewodniczącego Komisji finansowej telegram, w którym czyni uwagę, że konferencja nie omawiała wcale jeszcze kwestyi odszkodowań na plenarnym posiedzeniu. Prezydent ministrów zapewnia, jak to już w Izbie oświadczył, że nie dopuści, by prawa Francji były w jakikolwiek sposób uszczuplone.

Wyjazd Brianda do Paryża.

Cannes. (PAT) Briand odjechał dziś popołudniu do Paryża celem poinformowania kolegów o stanie rokowań. Powrót jego do Cannes nastąpi w piątek.

Rokowań z Niemcami nie będzie.

Berlin. (AW) Wobec głuchego milczenia miarodajnych sfer niemieckich nie jest wiadomem, jakie instrukcje zostały udzielone udającym się do Cannes delegacji niemieckiej. Chodzą pogłoski, jakoby przedstawiciele niemieccy mieli rozważać w Cannes kontr-propozycję Ententy w sprawie odszkodowań, a także przedłożyć swój plan w sprawie gospodarczej odbudowy

Naczelnik Państwa, czy „pan Piłsudski”.

Niepoczytalna kampania trwa! — Obcy nas przestrzegają. — Zabójcze skutki dla państwa.

Kraków, 12 stycznia.

(b) Jest u nas jedna sprawa, która właściwie nie powinna istnieć, a która jednak nie schodzi ani na chwilę z porządku dziennego. Jest nią sprawa szacunku dla reprezentantów władzy państwowej, a przede wszystkim dla osoby Naczelnika Państwa. Przedstawia się ona w Polsce niekoniecznie tak, jak należy. Obok olbrzymiej popularności, jaką obcocy Naczelnik Państwa cieszy się w szerokich kołach społeczeństwa, obok rozumnego uznania dla jego niewątpliwych zasług około odbudowy państwa polskiego — na organizmie naszego życia zbiorowego **pasorzytuje** (tak jest!) krzykliwa i bezwzględna walka przeciwko osobie Józefa Piłsudskiego.

Prowadzi ją właściwie tylko jedna grupa polityczna! Ze względu jednak na duże zasoby finansowe stojące do dyspozycji niektórych potentatów danego obozu, ze względu na wpływowe koneksje w kraju i zagranicą, przedewszystkiem ze względu na sprawne funkcjonujący aparat organizacyjny — kampania przeciwko Naczelnikowi Państwa hałaśliwie wypełnia nasze życie polityczne, wypływając także poza granice Rzeczypospolitej.

Nie tak to dawno wstrząsnął opinią publiczną artykuł publicysty francuskiego p. La Mariere, ukazujący w świetle dziennym pokątne zabiegi niektórych wybitnych polityków warszawskich około poniżenia osoby Naczelnika Państwa w oczach zagranicy.

„Lekcja” dana przez cudzoziemca, nie wiele jednak pomogła. Zasiępieni nie zaprzestali swej napasliwej, nie przebierającej w środkach walki.

Ostatnio w związku z akcją wyborczą było Wilno terenem kompromitującej kampanii — i to prowadzonej na oczach licznie tam przybyłych korespondentów prasy zagranicznych (jak „Temps”, „New York Evening”, „Excelsior” i in.).

Stamtąd też znowu przychodzi charakterystyczny głos ostrzeżenia. Oto jeden z przybyłych zagranicznych publicystów w rozmowie z korespondentem „Kuryera Wileńskiego” taką wypowiedział opinię o poruszanej sprawie:

„Myślałem zawsze — mówił — że jestem dość dokładnie obznajomiony z wszystkimi waszemi sprawami wewnętrznymi, politycznymi, a nawet z kwestiami personalnymi, które w polityce nieraz, niestety, odgrywają rolę decydującą. Czego jednak zrozumieć nie mogę i co mnie trochę przyznaję, do was zraża, to stosunek do własnego Naczelnika Państwa. Sto-

sunek ten spotykam w prasie, na mównicach wiecowych, w rozmowach kawiarnianych, i nawet, co jest wprost niesłychane, w kościele z ambony. To nasuwa obecnemu obserwatorowi — niech mi pan wybaczy — niejedną wątpliwość co do ogólnego wyrobienia politycznego w Polsce, i zmusza do zastanowienia się — nawet o waszej przyszłości.

Czy istnieje gdzieś indziej coś podobnego? — I gdzieś indziej przecież także są naczelnicy państw, z których zapatrywaniem lub działalnością pewne, częstokroć wpływowe stronnictwa, nie godzą się. Nie wspominam już o monarchiach mających państwową tradycję, jak na przykład Francja, Anglia, nawet Niemcy, choć stosunki ich państwowe gruntownie się zmieniły. Ale proszę mi wierzyć: nigdy w Jugosławii, gdzie przecież mają Karadzordzewicia i ich polityka potężnych przeciwników, nigdy w Czecho-Słowacji, gdzie także nie wszystkie obozy kroczą śladami politycznych i społecznych idei Masaryka, ani na Węgrzech, w Austrii, w Finlandyi choćby, lub w którymkolwiek bądź z tych młodych państw nowej Europy, przy całym, zrozumiałem i obecnie tak bardzo zaostroszonym tarciu politycznych tendencji stronnictw lub klas, nigdy **nie** rozróżniamy namysłowości

partyjnych nie bryzgały tak wysoko, aby podmywać podstawy samej idei państwowej, jak tego świadkami jesteśmy tutaj w Polsce. A przecież, mam wrażenie, że gdyby wrogowie Piłsudskiego zastanowili się, to może przynajmniej musieliby, jak jest to szkodliwe, tem bardziej, że idea niepodległości narodowej, idea państwowości polskiej jest tu ściśle złączona z osobą i działalnością Naczelnika Państwa.

Pozatem jeżeli ogół społeczeństwa, dezorientowany systematycznie, ciągle przyzwyczajony do nieposzanowania posterunku najbardziej wymagającego szacunku, to warto się zastanowić nad przyszłością. **Godności stanowiska Naczelnika Państwa**, która w krótkowzrocznym zacietrzewieniu partyjnym, widzącym w niej nie symbol, a tylko „pana Piłsudskiego”, odarta została z nimbu nietykalności — godności tej nie już nigdy nie wskrzesz i nie podniesie.

„Belweder” — dla jednych lub drugich zawsze już będzie synonimem czegoś poza nawiasem — ogólnego szacunku, jakąś częścią formą bezwzględnej treści, hasłem bojowym raz Gibelinów raz Gwelfów, czerwonych lub czarnych. I to może stać się dla waszej państwowej przyszłości fatalnym. Dlatego nie mogę zrozumieć waszej pod tym względem lekkomyślności i partyjnego zaślepienia.

Ten obiektywny głos spokojnego obserwatora naszych wewnętrznych stosunków powinien poważnie zastanowić nasze niektóre koła polityczne, uważające za swój „obowiązek narodowy” systematyczne podrywanie autorytetu najwyższej władzy państwowej.

Jak Francja chce rozwiązać kwestię Niemiec.

Jedynе rozwiązanie: ustanowienie komisji długów w Berlinie. — Jedyna gwarancja: okupacja lewego brzegu Renu i przyczółka mostowego Düsseldorf.

Kraków, 12 stycznia.

(1.) W chwili, gdy Rada Najwyższa obraduje w Cannes nad planem nowego ukształtowania Europy i jej gospodarczej odbudowy, sprawa odszkodowań niemieckich, co do których zapadły już pewne postanowienia w Cannes, nie schodzi ze szpalet dziełników paryskich. Kwestyę bowiem: czy Niemcy zapłacą odszkodowania w danym terminie uważają Francuzi dla siebie niemal za

KWESTYĘ ŻYCIA LUB ŚMIERCI.

Ostatni numer paryskiego „Matin” ogłasza we wstępnym artykule bardzo ciekawy projekt jednego z członków posłów do parlamentu francuskiego p. de Lasteyrie odnośnie do sprawy od-

szkodowań. P. Lasteyrie wypowiada następującą opinię:

Po raz 10-ty od 3 lat przywódcy rządów sprzymierzonych zbierają się na uroczystą sesję Rady Najwyższej. **Po raz 10-ty już** przychodzi na tapet sprawa odszkodowań i wylaniają się co do niej coraz to nowe projekty.

Ogół opinii francuskiej zdaje sobie sprawę, iż Niemcy pragną jednej tylko rzeczy:

CHCĄ ZYSKAĆ NA CZASIE

nigdy **nie** ani przez chwilę nie mieli szczerego zamiaru uścić się ze swego długu.

Oto dziś znowu kierownicy Rzeszy grają przed nami komedję bankructwa. Czyż damy się na to złapać?

LUDWIK STASIAK.

Tam, gdzie dziś Berlin.

Powieść z dziejów wymordowanych narodów. 89

— Milczeć? O, milczeć będę... Dopóty jednak dopóki...

— Dopóki?...
— Nie przyjadzie twój mąż!

— Smiałabyś kłamać?!
— Nie! Ale potrafię prawdę powiedzieć!

— Jak to prawdę?
— Prawda jest, że wraz z Wilhelmem oszukujesz męża!

— Słuchaj, słuchaj, ty bezwstydną...
— Jeśli o bezwstyd chodzi, toś ty nauczycielka i wzorem!

Edyta nie mogła zebrać myśli.
— Gdyby — rzekła po chwili — nawet to prawda było, to co ci do tego?

— Co mnie do tego? Mam poślubić Mściwoja, wejść w twoją rodzinę!

— Jeszcze nie weszłaś!
— I nie wejde przez ciebie! Nie chce wchodzić w białol!

— Milcz, zmij!

— Nie zamierzaj przed twym mężem!..

— Ja wiem, o co ci chodzi, jaki cel uwej ohydnej potwarzy...

— Zazdrośna jesteś o Wilhelma!

— Szalona! Sama go odepchnęłam, aby zaręczyć się z twym dziewczęciem.

— A jednak teraz Mściwoja niema, nuda i pustka na zamku. Doprytywałaś się o niego i Wilhelma śledziłaś nas...

— Zatem?
— Dopóki Mściwoj nie nadjedzie, byłby dobry Wilhelm!

— Nedźnico!
— Milcz! mówię...
— Słuchaj, słuchaj, ty występna żono!
— Nigdy nia nie byłam!

— Słuchaj! Mówiłam, że jestem zazdrośna o Wilhelma. Dobrze, niech i tak będzie!

— Tam Mściwoj za tobą szaleje...

— Gdyby nawet prawda było twe nikczemne podejrzenie, to pomnij, że Mściwoja jeszcze nie zaślubiłam, że wolno mi kochać Wilhelma... że gdy mi wolno wszystko...

— To mnie?
— To tobie nie...

— Bądź zdrowa! Zostań z twym językiem i szaszurki, z twym jadem żmii i z twoim Wilhelmem. Dziś opuszczam twój dom.

— Ani na chwilę cię nie zatrzymuję.

— Jadę do Tarnowa.

— Otwarta droga.

Zaszeleściły galezie i nadszedł Wilhelm, niosąc w liście u wale.

— Kryniczna woda, zimna jak lód!

— Dziękuję ci, rycerzu!

— Co słyszysz? Tentent konia się zbliża.

— Przez galezie ktoś podem gonit.

— Huczy leszczyna...

— Osadził konia.

— Tak jest! przez gęstwinę jeździec przediera się.

Zdyszany przypała do kobiet rycerz Kiż.

— Straszna wieść wam zwiastuje.

— Co się stało?

— Rzecz okropna!

— Przerażasz nas...

— Mów!

— Książę Mieczysław zginął na polu bitwy.

— Boże! Boże! — krzyknęła Edyta, opadając na ręce rycerza Kiż.

Kiż poszedł napróżd do zamku nawpół niosąc, nawpół prowadząc kobietę która zanosiła się od płaczu. Kilka razy zemdlala, kilka razy trzeba było wielkich wysiłków, aby wrócić ją

do życia. Gdy oprzytomniała, zerwała się z łóżka, wołając:

— Do Tarnowa! Do Tarnowa... Do domu...

— Co mówisz? dziś teraz? W nocy?

— Natychmiast.

— Szalenstwo!

— Chwili nie chce zostać pod tym dachem.

Kiż ją odradzał niedojrzały zaniar, uspokajał i łagodził zropanzoną, zapłakaną Edytę.

— Szanuję twoją wolę i zawsze jej zadość uczynię. Jeśli rozkażesz, zaprzęgi staną o wschodzie słońca, jutro zrana do grodna tarnowskiego ruszym.

— Uczyni wszystko, co do drogi potrzebne.

Kiż wydał służebnym dziewczętom i woźnikom rozkaz, poczem wrócił do izby gdzie Edyta we łzach się rozpływała okropnie rozpaczając.

— Uspokój się pani.

— Zginął! Mój mąż ginął! Mój opiekun!..

— Niech Bóg święci nad jego duszą

— Gdzież się to stało? Gdzie?...
— Różne wieści o tem się szerzą, jedni mówią, że pod Basantello niewierni wojska cesarza wysiękli, drudzy Squillace, jako miejsce pogromu oznaczają.

— A cesarz? A Mściwoj?

— Wieść ciemna kraży, że poszły w niewolę.

— Margraf Dietrich? Książę saski?

— Widziano ich rozproszonych po włoskiej ziemi. Oddziały ich z łupieży żyją, kraj pustosząc.

— Pewnaż to wieść?

— Co do Mieczysława, bezwatpiewnie. Rozmaite zaś pogłoski o Ottonie i naszych margrafach zwiastują nieszczęścia przyniesli, co do twego męża wszyscy ludzie wszystkie wieści na jedno się zgadzają: poległ.

Edyta znowu wpadła w szponatyczny płacz.

— Jedziemy... natychmiast jedziemy...

— Sługa twym jestem o dostojna pani.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Pod wrażeniem kryzysu ekonomicznego, jaki przeżywa dziś Anglia, Lloyd George zdaje się przypuszczać, iż wypłacanie odszkodowań wywołuje upadek marki niem., a przez to stagnację interesów, odczuwaną dziś przez cały świat. Jest to olbrzymia pomyłka. Niemcy pod żadnym względem nie są zrujnowane, przeciwnie przeżyły okres niestychanej ruchliwości przemysłowej, której zazdrości inni większe naródów.

Upadek marki niem. nie stoi w żadnym związku do odszkodowań, a jest tylko wynikiem polityki finansowej, jaką Niemcy prowadzą od chwili zawieszenia broni. Od 3 lat bank Rzeszy puścił w obieg

DZIESIĄTKI MILIARDÓW BANKNOTÓW

które natychmiast przetrucił za granicę i zamienił na funty szt. i dolary.

W ten sposób pozwolił swojemu przemysłowi robić nieuczciwą konkurencję przemysłowi całego świata.

Oto są prawdziwe przyczyny spadku marki niemieckiej!

Niemozna już nadal prowadzić tej polityki. Trzeba, abyśmy zdecydowali się nareszcie na użycie jednego, znanego w historii środka, którym zmusza się państwo osłabłe do zapłacenia swych wierzycieli. Trzeba, abyśmy ustano-

KOMISYĘ DŁUGÓW W BERLINIE

na wzór tej, która funkcjonuje w Grecyi, w Egipcie, w Turcyi i t. d.

Zadaniem tej komisji będzie: 1) zniewolić

rząd niemiecki do uporządkowania jego finansów, t. j. regularnego ściągania podatków, do zaprzestania nadmiernych wydatków, do ograniczenia niesłychanych emisji banknotów, 2) rozciągnięcie kontroli nad zagranicznymi dżizami, 3) zapewnienie wypłaty odszkodowań przez przejęcie pewnych dochodów Rzeszy, n. p. z cel, z kopalń, z lasów niemieckich i t. d. Komisya ta będzie mogła również domagać się partytupowania w przemysle niemieckim drogą wydawania akcji.

Aby jednak Niemcy zgodziły się na kontrolę tej komisji długów, a przyjąwszy ją, nie chciały się z pod niej wymknąć, muszą być pewne gwarancje. Mogą one być różnorodne, ale jedną z nich trzymamy w naszych rękach, to:

OKUPACYA LEWEGO BRZEGU RENU I PRZYCZÓŁKA MOSTOWEGO DUESSELDORF.

Powinniśmy stwierdzić to wyraźnie, że jesteśmy na lewym brzegu Renu i że zostaniemy tam dopóty, dopóki nas w całości nie wypłaca.

Skoro kierownicy Rzeszy będą mocno przeświadczeni o naszych postanowieniach, dla swobodzie ich swego terytorium zdobędą się na ten sam wysiłek, na jaki zdobyła się Francya nazajutrz po swej klęsce w r. 1815 i w 1870.

Taki oto plan podaje Francya. „Gwarancje” żądane przez nią zostaną zapewne odrzucone przez resztę koalicji. Lecz myśl ustanowienia komisji koalicyjnej dla kontroli nad finansami Niemiec w ogólnym zarysie trafiła do przekonania konferencji w Cannes.

ZYGZAKI.

Cała ludzkość — jednym szyldem!

(1.) Związek stowarzyszeń szwajcarskich, skupiających w sobie osoby dotknięte głuchotą, powziął po rozmaitych ankietach i interesujących obradach, decyzję, która pociągnąć może za sobą rozliczne konsekwencje. Związek ten postanowił przyjąć za obowiązujący i rozdzielić pomiędzy swych członków specjalny szyldzik, który polecać będzie wszystkich głuchych uwa-

dze publicznej. Skoro ktoś na ulicach miast Szwajcaryi spotka osobę noszącą na piersiach lub na ramieniu tabliczkę wielkości monety 5 frankowej, z trzema czarnymi punktami na żółtym tle, będzie już napewno wiedział, że dany osobnik jest głuchy.

Personal przedsiębiorstw kolejowych i wogóle transportowych otrzymał rozkaz udzielania osobom, noszącym ową wywieszkę, wszelkich ułatwień i udogodnień, jakich wymaga owe przykre kalectwo.

Incydentywa Związku szwajcarskiego, w gruncie rzeczy bardzo chwalebna i humanitarna, nie będzie bez wątpienia faktem odosobnionym. Nietylko bowiem głusi lecz i inne osoby, dotknięte jakimkolwiek innym kalectwem czy chroniczną chorobą, zechcą korzystać z tych samych przywilejów, a po za tem szyldziki te tak bardzo są podobne do dekoracyjnych odznaczeń i orderów, że pociągną one napewno wielu amatorów...

Niedługo wystąpi z podobnem żądaniem Związek niemych, tembardziej że niemi są naogół przeważnie również dotknięci głuchotą. A ponieważ gdzieś na ziemi, istnieją może stowarzyszenia „reumatyków”, „sercowców”, „nerwowców” i t. p. i oni zgłoszą swoje pretensje do udziału we „względach publiczności”. Czemż bowiem każdy z tych nieszczęśliwców nie miałby nosić swojego szyldzika?... Wszakże reumatyk ma prawo do tego, by miano wzgląd na jego obolałe od reumatyzmu ręce czy nogi, wszakże człowiek, dotknięty chorobą sercową może wymagać, by mówiono doń cicho i łagodnie i szanowano wrażliwość jego serca, wszakże nerwowiec może żądać, by oszczędzano mu wszelkich przykrych wzruszeń, szkodliwych dla jego chorych nerwów...

Można się zatem spodziewać, że za jakieś dziesięć lat będziemy patrzyli na osobliwy obraz ludzi, okrytych od stóp do głów szyldami, które głosić będą całemu światu o ich niedomaganiach i chorobach. Jako osobliwy fenomen będzie się pokazywało sobie przechodnia, który pozbawiony będzie jakiegokolwiek szyldu... Czy jednak znajdzie się wogóle taki przechodzień na szerokim świecie?...

Polak organizatorem armii egipskiej

Kraków, 12 stycznia.

Papiery generała Henryka Dembińskiego, przechowane w archiwum muzeum ks. Czartoryskich w Krakowie, dały majorowi drowi Wawrzekiewiczowi materiał do bardzo ciekawych wywodów na temat udziału tego polskiego generała w organizacji armii — egipskiej.

Przebywając po upadku rewolucyi listopadowej we Francyi, gen. Dembiński w 1833 r. wyjechał do Aleksandryi i zaoferował swe usługi ówczesnemu władcy Egiptu wicekrólowi Mehmetowi Alemu, przy reorganizacji jego armii na sposób europejski, licząc na to, że przy powikłaniach, jakie zaszły ówczesnie w polityce europejskiej wskutek powstania Mehmeta Alego przeciw sultanowi i wmieszaniu się w ten spór Rosyi, utworzą się jakieś widoki dla spra-

wy Polski.

Udając się na wschód, miał Dembiński zamiar przenieść tam i skupić rozproszone po upadku rewolucyi listopadowej szczątki wojska polskiego.

Przyjęty zrazu przez władcę Egiptu jak najlepiej, odbył Dembiński z Aleksandryi podróż do kwatery głównej dowódczego armii egipską syna wicekróla, księcia Ibrahim i przystąpił do reorganizacji wojska egipskiego. Kiedy jednak generał dla przeprowadzenia swego dzieła zażądał sprowadzenia większej liczby oficerów polskich, jako instruktorów, nie tylko spotkał się z odmową ale władca Egiptu, w obawie przed Rosyą, zabronił Polakom wogóle wstępu do swego państwa, chociaż pragnął generała samego zatrzymać u siebie w służbie.

Czy lynch będzie zakazany w Ameryce

Ameryka zachowała u siebie aż dotąd jedną z najbardziej średniowiecznych i barbarzyńskich instytucji — zwyczaj linczu. Instytucja ta, szeroko rozpowszechniona w Stanach Zjednoczonych, szczególnie na południu, polega na samosądzie tłumu nad przestępcą schwytanym na gorącym uczynku.

ROZJUSZONY TŁUM DOSTAWSZY W RĘCE PRAWDZIWEGO, CZY DOMNIEMANEGO PRZESTĘPCĘ,

karze go doraźnie, bez pomocy sądów. Często też tłum wydziera winowajcę z rąk policyi, albo wywleka z więzienia i obmazawszy smołą, a następnie obsypawszy pieczem, podpala lub wywozi za miasto. Nieszczęśliwy zazwyczaj kończy śmiercią. Taki samosąd był dotychczas w Stanach Zjednoczonych przywilejem tłumu. Nikt nie był w stanie mu przeszkodzić.

ANI POLICYA, ANI SĄD NIE MIAŁY PRAWA zabronić tego, i przypatrywały się biernie straszliwemu widowisku. Podobne samosądy były

bardzo częstym zjawiskiem, które się przechowywały z dawna i nieodpowiadają dzisiejszym pojęciom sprawiedliwości lub praworządności. Pod koniec sesyi świątecznej kongresu amerykańskiego na obrady wpłynęła sprawa linczu. Wniosek był skierowany przeciwko temu przytykowi i przewidywał wielkie kary na uczestników w samosądzie.

RÓWNOCZEŚNIE PROJEKT PRZEWIDYWAŁ SUROWE KARY NA URZĘDNIKÓW,

którzy z powodu niedbalości dopuszczają się linczu, jakoteż odszkodowanie 10.000 dolarów za smrozy miasta, lub gminy, na terenie której odbył się samosąd, na rzecz rodzin poszkodowanego. Debaty nad wnioskiem były bardzo gwałtowne. Ustawa znalazła szczególnie zapalczywych przeciwników pomiędzy kongresmanami (deputowanymi) ze Stanów południowych. Dyskusya ciągnęła się z górą 12 godzin, nie doprowadzając do żadnych rezultatów.

Anonimowy oszczerca kpi sobie z całego miasta

Dalsza kampania w mieście Tulle. — Oszczerca śle noworoczne życzenia swym ofiarom...

(Korespondencja własna „Gonia Krakowskiego”).

(zetel.) Mimo energicznego prowadzenia dalszego śledztwa w celu wykrycia tajemniczego oszczercy w mieście Tulle, zbrodniarz w dalszym ciągu kpi sobie z ogółu i bezkarnie prowadzi swe niegodne praktyki. W dalszym ciągu wszędzie są rozsiewane listy anonimowe, ton ich jednak jest zmieniony. Listonosz wypróżniając jedną ze skrytek listowych znalazł w niej duży pakiet: były to listy, w których autor anonimów przysyłał swym ofiarom w ironiczno-

kpiącym tonie życzenia noworoczne.

W jednej ze skrytek prywatnych znaleziono list, w którym

OSZCZERCA OFIAROWUJE SUMĘ 500 FRAN-KÓW

temu, kto go wykryje i odda w ręce władzy.

Prefektura otrzymuje stale liczne listy od ludzi, ofiarowujących swe usługi w tej zagadkowej sprawie.

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk:

Ernestyny

Wschód słońca: 8:58

Zachód słońca: 5:21

Długość dnia: 8:22

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.

Czwartek: „Sąsiadka”.

Piątek: „Jesienne skrzypce”.

Sobota: „Jesienne skrzypce”.

TEATR I OPERETKA

Czwartek: „Odmłodzony Adolar”.

Piątek: „Carmen”.

Sobota: „Odmłodzony Adolar”.

ORATORJUM I WYKŁADY

Czwartek: „Słownik hiszpański”.

Piątek: „Urszula”.

WYKŁADY ZWIĄZKU LITERATÓW W DOMU ARTYSTÓW (PLAC ŚW. DUCHA).

Niedziela, prof. dr Józef Flach: „Kobieta w oświeśleniu literatów” (od klasyków i romantyków do — futurystów).

KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH RYNEK GŁÓWNY LINIA A—B 39.

Czwartek, dr Adolf Klek: „Suggestya jako czynnik społeczny”.

— 0 —

Kurier Wasyla Wyszywanego.

Niedawno donosiliśmy o usiłowanej ucieczce z więzienia Ukraińca Zasławskiego.

Józef Zasławski został aresztowany w związku z omawianą obszernie naszego czasu aferą Włodzisła Weissa, kuryera Wilhelma Habsburga.

Józef Zasławski jest również jednym z jego kuryerów względnie łącznikiem na gruncie lwowskim. Jest on byłym sotnikiem ukraińskim. Mieszkał on tu u brata swego Antoniego Zasławskiego, urzędnika kolejowego.

Kuryer, Weiss Arnold, przybywszy do Lwowa rozminął się w drodze z Zasławskim, u którego, jako u członka organizacji działającej na korzyść Wyszywanego Wasyla, miał się po dalsze instrukcje i informację zgłosić.

Zasławski po swym powrocie z Wiednia od ałamana Szeparowicza, adjutanta Wasyla Wyszywanego do Lwowa został natychmiast na skutek w czas wydanych zarządzeń aresztowany.

— 000 —

Samobójstwo kapitana angielskiego w Paryżu.

(1.) Pewien młody oficer angielski, kapitan Edward Fitzgerald, syn znanego malarza angielskiego, który zwyczajnie mieszka w Paryżu, popełnił samobójstwo w pokoju jednego z hoteli przy ul. Duphot. Kapitan Fitzgerald miał się udać właśnie do Pragi, wysłany w misji przez swój rząd. Przyczyny samobójstwa są dotąd niewyjaśnione. Desperat zażył sześć pastylek weronalu, działanie było piorunujące. Śmierć nastąpiła momentalnie.

— 000 —

Zabójstwo na tle mieszkaniowym

W Kościance zdarzył się tragiczny wypadek na tle braku pomieszczeń. Rodzina Malczaków, toczyła od kilku dni spór o pomieszczenie z Ignacym Herktem. Rozpoczęła się bójka pomiędzy temi rodzinami. W toku bójki syn Malczaka Edward uderzył Ignacego Herkta nożem w piersi. Natychmiast przywołany lekarz stwierdził śmierć. Policja stawiała się również zaraz na miejscu wypadku i sprawców zabójstwa aresztowała.

— 000 —

Złote zęby nieboszczki.

W zakładzie dla nerwowo i umysłowo chorych w Drewnicy koło Warszawy zmarła pacjentka zakładu Z. P., mająca złote zęby. Posługaczki tegoż zakładu Felicja Lach i Marya Stępkowska pozazdrościły nieboszce „złotych” ust i przeprowadziły na zwłokach operację wyrywania zębów, poczem zgłosiły się do dentysty, by im wprawił złote zęby, bo to teraz „modnie” — jak mówili. Nie zdążyły jednak ust sobie wyzłodzić, kradzież się bowiem wydała i amatorki cudzych zębów dostały się pod klucz. Po aresztowaniu tłumaczyły się, że uczyniły to dlatego, iż nieboszczka złotych zębów nie potrzebuje, bo duchy w duchach się nie kochają, więc nieboszczka ust innemu duchowi pokazywać nie będzie. Innego zdania była policja i sprawę skierowała do prokuratora.

— 000 —

Po śmierci ś. p. Zygmunta Sarneckiego.

Na ręce rodziny i związku literatów napływały z całej Polski liczne kondolencje z powodu śmierci nestora literatów polskich. Jak już donosiliśmy, pogrzeb ś. p. Zygmunta Sarneckiego wyruszy dziś z Zakładu Heleiów po nabrzeżu odprawionym o godzinie 9:30 rano w kapticy zakładu.

Syndykat jajczarski, spółdzielnia z odpowiedzialnością udziałami w Krakowie, ulica Garncarska 7 przeszedł z dniem 1. stycznia 1922 w stan likwidacji z przyczyny przewidzianej art. 75. ust. 2. ustawy z 29. X. 1920 Dz. ust. Nr. 111.

Przeprowadzenie likwidacji powierzone członkom dotychczasowego Zarządu.

Ogłaszając o rozwiązaniu powyższej spółdzielni, wzywa się zarazem wierzycieli po myśli art. 76. ust. 4. powołanej ustawy, aby swe roszczenia do tej spółdzielni zgłosili najdalej w terminie 1 roku, a to pod tym rygorem, że po upływie powyższego terminu pretensyi swoich będą mogli dochodzić tylko na nierozdzielonym jeszcze majątku spółdzielni.

Akwizytorów
inserirat. dla kilku pism
na warunkach stałej pensyi
i dobrej prowizyi.
Zgłoszenia do Adm. „Gońca Krak.”
pod „stałą posadą”.

Nowe linie tramwajowe i autobusy w Krakowie.

Linia od rogatki mogiłskiej aż na Łobzów. — Autobusy kursować będą od cmentarza rakowickiego na Wolę Justowską. — Budowa ukończoną zostanie w jesieni.

(t) Jak się dowiadujemy, krakowska spółka tramwajowa przystępuje z wczesną wiosną do budowy nowej linii kolei elektrycznej, długości przeszło 5 kilometrów. Nowa linia będzie łączyć Łobzów z rogatką mogiłską. Biec ona będzie częściowo linią Nr. 5 od rogatki mogiłskiej do głównej poczty, potem od głównej poczty przez Mały Rynek do kościoła Maryackiego. Stąd zaś przebudowanym torem obecnej linii Nr. 2 do Parku Krakowskiego.

Tutaj urządzona będzie wielka pętlica, bo licząca przeszło 2 kilometry, a biegnąca od Parku Krakowskiego nową ulicą, wytyczoną obok ulicy Konarskiego i Urzędniczej do kościoła Misyonarzy na Czarnej Wsi.

Przy kościele skreśli linia w stronę Łobzowa i wróci ulicą Kazimierza Wielkiego pod Park Krakowski.

Na przestrzeni od Parku Krakowskiego do ul. Kazimierza Wielkiego budowę nowej linii uprzedzi poprowadzenie nowej ulicy.

Nowa ta linia już w jesieni b. r. będzie oddana do użytku publiczności.

Ponadto przystępuje krakowska spółka tramwajowa do uruchomienia dwóch linii autobusowych.

W miejsce linii Nr. 4, która przestanie istnieć krążyć będą autobusy na przestrzeni od cmentarza Rakowickiego, ul. Lubicz, Basztową, Dunajewskiego, Podwale i Wolską przez Błonia do drogi wiodącej na Wolę Justowską, poczem

ruch będzie skierowany przez ulicę Królowej Jadwigi na Zwierzyniec dalej przez ul. Kościuski, Zwierzyniecką i Podwale.

Na linii tej kursować będą w zwykłe dni cztery autobusy, w niedziele zaś i święta zwiększy się ta liczba do sześciu wozów. Pięć autobusów będzie t. zw. parterowych na 20 pasażerów, a jeden na próbę piętrowy, mogący pomieścić 30 osób.

Bilisy jazdy tramwajami będą upoważniały do przesiadania na autobusy i naodwrot. Cena jazdy w Krakowie na wszystkich liniach będzie jednakowa.

Nowe wozy tramwajowe, potrzebne do uruchomienia tych nowych linii, są częściowo zamówione w fabrykach, częściowo zaś są już w budowie w warsztatach krakowskiej spółki tramwajowej.

Autobusy zaś wkrótce przybędą do Krakowa z zagranicy i jest nadzieja, że linia autobusowa zostanie uruchomiona już z początkiem wiosny.

Budowa tych nowych arterij ruchu spowoduje wielkie ożywienie w rozbudowie naszego miasta, szczególnie w miejscach upałizonych na kolonie przyszłych urzędników.

Również z zadowoleniem powitają mieszkańcy Krakowa połączenie miasta z cmentarzem rakowickim oraz z Wolą Justowską, brak bowiem tej linii dawał się dotkliwie odczuwać publiczności.

Zbrojny napad na pociąg pod Lwowem

(Telegram własny „Gońca Krakowskiego”)

Lwów, 11 stycznia.

20 uzbrojonych bandytów napadło na torze Lwów-Persenkówka na pociąg towarowy z węglem. Policja lwowska zawiadomiona o napadzie wysłała 2 wywiadowców, którzy na stacji zobaczyli, że odchodzi drugi pociąg naładowany węglem. W przypuszczeniu, że napad powtórzy się, ukryli się w budce hamulczego. Istotnie wkrótce ujrzeli jak około 20 ludzi — poczęło

wskakiwać na lory. Z rewolwerami w ręku wypadli wywiadowcy z budki, ale w tej chwili bandyci spostrzegli ich i z krzykiem „szpicel! szpicel!” jeli wskakiwać z wagonów. Dzielni wywiadowcy podążyli za rabusiami. Wywiązała się zacięta bitwa. Udało się schwycić wszakże tylko jednego z rabusiów Tadeusza Jarosza. Inni zbiegli.

Gdy mąż powraca z wojny...

Usiłowane zabójstwo żony.

Stosunki wojenne wniosły w życie rodzinne rozpręczenie i demoralizację, powodując w skutkach liczne dramaty małżeńskie, o których obecnie wiele się słyszy.

Dnia 4 kwietnia 1919 roku w Pabianicach policyjant Packi, zauważył leżącą na ziemi niejaką Józefę Mastalerzową w stanie nieprzytomnym. Packi odesłał nieprzytomną kobietę do szpitala i udał się do komisariatu zameldować o wypadku. W drodze spotkał Aleksego Mastalarza, który oświadczył mu, że zabił żonę i idzie oddać się w ręce władzy, przyczem wręczył sztabę żelazną, mówiąc, że nią właśnie uderzył żonę. W komisaryacie Mastalerz oświadczył, iż żonę chciał zabić dlatego, że podczas jego pobytu na wojnie stała się prostytutką, a obecnie nietylko, że nie chce do niego wrócić lecz namawiała swych kochanków żeby go zabili.

Gdy dnia 4 kwietnia zaczęli go na ulicy dwaj nieznajomi mężczyźni i łąc go nieprzytomnymi wyrazami zapytali czego on chce od swojej żony Mastalerz zląkłszy się o swoje życie, pobiegł do komisariatu, gdzie oznajmił, iż napadli na niego jacyś nieznajomi ludzie i skoro chcą mu coś złego zrobić to niech lepiej żona zginie z jego ręki, poczem wybiegł z komisariatu i spotkawszy jakiegoś żyda wiozącego żelazno porwał mu z worka jedną sztabę i skierował się ku domowi. Spostrzegli na ulicy zo-

ne która wskazywała na niego palcem, rzucił się na nią i uderzył ją w głowę sztabą, a gdy upadła uderzył ją jeszcze raz czy dwa.

Józefa Mastalerzowa zeznała w śledztwie, iż podczas pobytu męża na wojnie, z powodu braku środków utrzymania, oddała się prostytutce, a dziecko umieściła u swej matki. Dowiedziawszy się o powrocie męża i zabranii przez niego dziecka, ułała się do rodziców męża w nadziei pojednania się z nim, lecz ten oświadczył jej, że nie chce z nią żyć. Po kilku dniach dowiedziała się od osób nieznanych jej nazwiska, iż mąż zamierza ją zabić. Dnia 4 kwietnia 1919 roku, gdy stała przed bramą domu gdzie mieszka jej matka nagle poczuła silne uderzenie w głowę poczem padła zemdlona.

Sąd Okręgowy w Łodzi pod przewodnictwem sędziego Zajkowskiego oraz sędziów asesorów: Osieckiego i Ingęrslebena, rozpatrywał onegdaj tę sprawę w nieobecności Mastalerzowej, która według słów Aleksego Mastalarza wyjechała z kochankiem niewiedomo dokąd. Oskarżony do winy nie przyznał się. Żonę swą uderzył w przestraszu, widząc, iż ta ostatnio wskazuje go na ulicy jakimś nieznanym osobnikiem.

Po przesłuchaniu świadków sąd wydał wyrok skazujący Aleksego Mastalarza na 6 miesięcy więzienia.

Zona dziesięciu mężów.

Docent języka tybetańskiego przy uniwersytecie londyńskim wydał niedawno książkę, w której opisuje przygody swoje w Tybecie i dziwaczne obyczaje mieszkańców Tybetu. Jedną z najmniej pięknych cech jest wstręt do mycia:

„Woda, zmywając człowieka, zmywa równocześnie szczęście”. Tej zasadzie holdują głównie mnisi i mniszki, których w Tybecie pełno po licznych klasztorach. Tybetanki wcześniej wstępują do klasztoru, z powołania, z powodu sprze-

czek rodzinnych lub zawodów miłosnych. Chłopcy poświęcają się życiu klasztornemu już od dziesiątego roku, a główną ich ambicją jest umieć na pamięć jak największą stronę filozofii buddyjskiej. Mnisi i mniszki noszą szaty żółte, co w religii buddyjskiej oznacza rezygnację z rzeczy tego świata. Księża buddyjscy i lamowie noszą wysokie buty z sukna, sznurowane z tyłu długie spodnie i długie chałaty, tkane z włosienia yaka bawoła tybetańskiego. Mnisi są wojowniczo usposobieni i sami fabrykują swoje armaty i szable, a sprowadzają tylko strzelby.

Kobiety są silne, zdrowe, noszą spódnice i staniki, a bujne włosy w wielkiej ramie na głowie. Wielomęstwo jest rozpowszechnione i Tybetanka wychodzi za mąż za całą rodzinę braci, chociażby ich było dziesięciu. Małżeństwa, jak i w innych krajach na Wschodzie, dochodzą do skutku przez pośrednictwa, ale kobieta zabiera głos przy wyborze i ma prawo decyzji. Ceremonia małżeńska rozpoczyna się ucztą pożegnania w domu narzeczonej, po której duchowny specjalnie dla panny młodej ma kazanie przepła-

tane wzruszającymi opowiadaniem. Późem panna młoda konno udaje się do domu panny młodego, gdzie rzucają na nią imitację szabli dla odstraszenia złych duchów. Po różnych obrządkach, narzeczona pije kwaśne mleko, po czym wypuszczają ją do domu. Wychodzi za mąż za jednego lub więcej braci równocześnie lub w odstępiach, ale często żyje ze szwagierami bez upamiętnienia ślubnej ceremonii. Grzeczność wymaga, by bracia nie byli równocześnie w domu, tylko kolejno cieszyli się względną żony, oddając się pod obecność jeden drugiego. Kobiety mają piękne głosy, a w Lhasie jest dramatyczna opera, w której grają sceny z życia Buddy. Grze i śpiewowi towarzyszą trąby i bębny, a podczas przedstawienia noszą garnki z piwem jęczmieńniem dla orzeźwienia publiczności.

Obiad u gubernatora w Phari miał następującą menu: Herbatę z masłem, kotlety z yaka pszenne ciasteczka, zupa z baraniny, tsuma czyli budźń mięsny, ser, rzodkiewki i likier francuski Chartreuse.

Podwójne morderstwo

Bandyci napadają na parę starszusków. — Dwa trupy. — Pies udaremnia rabunek.

(L.) W Ardennach, w miejscowości Saint-Pierre-a-Arnes znaleziono przed paru dniami zwłoki zamordowanych małżonków Jacquart, pary starych, bogobojnie żyjących rolników.

Małżonkowie Jacquart zamieszkiwali mały folwark, na granicy wioski, w pobliżu strumyka Arnes, obecnie zupełnie wyschniętego.

Około godz. 7 wieczór bandyci wtargnęli do sadziny, zamkniętej tylko na haczyk i umieszcili się natychmiast przy drzwiach, wiodących stąd do sypialni małżonków Jacquart. Otworzywszy drzwi zaczęli strzelać z automatycznego rewol-

weru bardzo dużego kalibru; dwie kule utkwiły w murze, trzecia dosięgła pana Jacquart w głowę. Równocześnie drugi bandyta wystrzelił ze zwyciężającego rewolweru położył trupem panią Jacquart.

W tej samej chwili rozległo się ujadanie psa zamordowanych ofiar, które spłoszyło napastników. Bandyci rzucili się do ucieczki, nie zdawszy porwać 150.000 franków, mienia zamordowanych, leżącego w otwartej szufladzie komody.

Zwiastunka śmierci w akademii wojskowej.

(m-m) Ze starym gmachem akademii wojskowej Theresianum w Wiedniu łączy się cały szereg legend o strachach i duchach tam pokutujących. Szczególnie popularną jest opowieść o „czarnej damie”, zwiastunce niechybnej śmierci. W jednym z ostatnich numerów „Neues Wiener Journal” p. Ernest Luban zamieszcza interesujący felieton na ten temat. Przytacza on opowiadanie starego stróża nocnego, spoufalonego już z duchami błędzącymi nocą po ciemnych korytarzach Theresianum.

— Kiedy zastrzelił się kierownik Feterpataky — zaczął swą opowieść stary Wenzel — zdarzyła mi się osobliwa przygoda. Schodziłem właśnie z tych ciemnych krętych schodów koło kancelaryi, kiedy nagle zobaczyłem człowieka w czarnym płaszczu i kapeluszu naciśniętym na czoło tak, jak zwykli byli go nosić pan kierownik. Twarzą w cieniu ciemności nie mogłem roznać. Jedną rzecz mnie tylko zdziwiła, drzwi kancelaryi były zamknięte na kłódkę, a nie słyszałem poprzednio żadnego szmeru. Pobiegłem za panem kierownikiem, ale znikł, jakby się pod ziemię zapadł. Pytałem portyera, ale ten nikogo nie widział ani wchodzącego, ani wychodzącego. W godzinę później pan kierownik zastrzelił się... A tego człowieka oprócz mnie nikt nie widział...

— A czarna dama?

— O! z nią niema żartów. Dawny dyrektor Pawłowski zobaczył ją jak szła po schodach. Kazał zamurować te schody... Ale to nie pomogło... Wkrótce potem umarł... Ona przechodzi przez mury...

— Od kiedyż pokazuje się ta czarna dama?

— To bardzo stara historia, jeszcze z czasów kiedy rządziła cesarzowa Marya Teresa. Dłatego cesarzowa nie chciała tutaj mieszkać i podarowała ten pałac Jezuitom na zakład wychowawczy. Jeżeli jakiś wychowanek ma umrzeć — czarna dama zjawia się. Pewnego razu w czasach rewolucji francuskiej — mały hrabia Kornis zachorował na tyfus. Matka jego była damą dworu królowej Francji Maryi Antoniny. Kiedy młemu pogarszało się wysłano do Paryża kuryera z listem do matki. Ale to były czasy, kiedy przesłanie listu było bardzo utrudnione, a zwłaszcza dla damy dworskiej, uwięzionej już wówczas królowej. Mały hrabia napróżno w gorączce przyzywał matkę. Pewnej nocy,

gdy przy łóżu chorego czuwał stary służący — otworzyły się nagle drzwi i do pokoju weszła ubrana w czarną jedwabną szatę dama — z twarzą zasłoniętą czarnym woalem. Służący myślał, że to jakaś krewna chłopca i usunął się do sąsiedniego pokoju, skąd zobaczył, że czarna dama pochyla się nad dzieckiem i całuje je w czoło... Mały uspokoił się momentalnie... Uciekł, przestał bredzić i jęczeć... Kobieta w czerni zgasiła świecę przy łóżku i cicho bez szelestu wyszła. Służącemu zrobiło się jakoś dziwnie nieswojo. Powrócił do chłopca, który już leżał cicho i martwy. Czarnej damy nikt w całym domu nie widział ani kiedy wchodziła, ani gdy wychodziła. W tydzień później przyszła wiadomość, że hrabina Kornis została razem z królową Maryą Antoniną zgilotynowana tej samej nocy, kiedy mały umarł.

Stary skończył swą opowieść i oświadczył, że musi obejść jak zwykle cały gmach dookoła. P. Luban poszedł z nim razem. Zeszli na podwórze i skierowali się w stronę ogrodu, kiedy nagle zobaczył, że zamknięta zawsze w nocy furta parku otwiera się, aby przepuścić wysoką kobietę w czerni, która znikła bezszereście w cieniu drzew parkowych...

Podbiegli natychmiast ku furcie, ale o dziwo... furta była zamknięta, jakby jej nikt nigdy nie otwierał.

Stróż chwycił swego towarzysza za rękę:

— Pan dyrektor widział?!

Zaczęto szukać śladów na śniegu, który grubą warstwą przysypał ziemię — albowiem rzecz działa się w grudniu. Ale śladów nie było żadnych.

Tej samej nocy jeden z wychowanków Theresianum chory na szkarlatynę umarł...

Potrzeba kobiet do roznoszenia gazet

Wiadomość w Administracji „Gonca Krakowskiego”.

(t) **REDUTA PRASY** zapowiedziana na dzień 1 tego br. wzbudza coraz większe zainteresowanie szerokiego sfery naszego miast. Napływ zgłoszeń po zaproszeniu jest niebawem liczny z czego wnioskować można że i w tym roku reduta prasy będzie najwspanialszą zabawą w całym karnawale.

„CZYSTY INTERES” KIEDRZYŃSKIEGO. Buz pośrodku po wystawieniu w warszawskim teatrze „Małym” wprowadza teatr J. Słowackiego w sobotę nową komedię współczesną Stefana Kiedrzyńskiego pt. „Czysty interes”. Tytuł ten pomysłowy i ironiczny, daje wyobrażenie o środowisku i treści komedii, której nieoceniona okrasa jest komikana figura bogacza wojennego (Jana Kordelasa). Wykono ją w naszym teatrze p. Szymborski. Aktywa przedstawienia będzie udział p. Adwentowicza w roli komedycy, drugiej dopiero po Perranem w jakiej go Kraków nigdy obecnie. W rolach kobiecych wystąpią pp. Modzelewska Marva, Nosarzewska, Ordyńska; w męskich pp. Guttnier i Kuzrowski. Reżyseruje p. M. Jednowski. Komedia Kiedrzyńskiego obfitująca w wiele motywów satyrycznych, bistro podpatrzonech ze współczesnego życia, czyni niewątpliwie w Krakowie powodzenia równego warszawskiemu. Dzisiaj we czwartek wesola „Sasiadka” Jaroszyńskiego.

MIEJSKI TEATR OPERA I OPERETKA. Dziś „Odmłodzony Adolar”, który stale zapełnia do ostatniego miejsca widowiska teatru, darząc huraganem oklasków i zmuszając do wielokrotnego bisowania świetnych wykonawców ról głównych. Jutro „Carmen” wspaniała opera Bizeta w obsadzie premierowej.

KONCERT Z. KULCZYŃSKIEJ zapowiedziany na niedzielę 15 bm. obudził żywe zainteresowanie. Młoda pianistka, dorównująca swą grą pierwszorzędnym mistrzom sztuki fortepianowej, wykona bogaty program zawierający utwory Chopina, Liszta, Paderewskiego Bacha i inne.

Z TEATRU „NOWOŚCI”. Premiera „Księżniczki foksrotta” odbędzie się nieodwołalnie w przyszłym tygodniu. Wesołej tej i pięknej operetce R. Stolda w głównych rolach wystąpią: pp. Czarnokówna, Kamińska, Wesołowski, Woliński, Piłarski, Kaczerowski, Jankowski i inni. Nowa wystawa i wspaniała ewolucja układu J. Ciesielskiego przyczynia się w wielkiej mierze do uświetnienia tej operetki. Dziś we czwartek „Słowik hiszpański” czaruje operetka Falla w domaczeniu M. Manberowej a w piątek wesola i dowcipna „Urzędnik”.

Z TEATRU „BAGATELA”. „Cierpki owoc” zabawna komedia R. Bracco, pełna smaku i wytworności, budzi szczerą wesołość na widowni. „Cierpki owoc” będzie grany codziennie do niedzieli włącznie. W sobotę popoł. na liczne zadanie „Damy i huzary” po cenach o 70 procent niższych dla dzieci i młodzieży, po raz ostatni.

WYSTĘP JADWIGI MROZOWSKIEJ. Ostatni w Krakowie przed powrotem świetnej artystki do Włoch, odbędzie się ze współudziałem Z. Ordynskiej, T. Białkowskiego, B. Walewskiego i Tommy'ego jutro (piątek) o godz. 8 wieczór w sali Instytutu muzycznego ul. św. Anny 2. Cały dochód przeznaczony znakomita artystka na rzecz krakowskiego Związku literatów. Bilety w księgarni Krzyżanowskiego Linia A-B.

(t) **II CZARNA KAWA.** W niedzielę w restauracji hotelu Saskiego „Czarna kawa” Syndykatu dziennikarzy krakowskich uświetni występ najbardziej wybitnych artystów i artystek operowych i operetkowych. Miła ta wiadomość powita ją nie wątpliwie z żywym zadowoleniem bywalecy czarnych kaw.

WYKŁADY DZIEJÓW LITERATURY NOWOCZESNEJ. Po przerwie świątecznej wznawia prof. dr Józef Flach swoje sobotnie wykłady literatury powszechnej w auli VIII Gimnazjum (I. Szkoły realnej ul. Studenka 12), przeznaczone dla szerzej publiczności. Pierwszy wykład (literatura angielska 18-go wieku) w sobotę dnia 14 bm. o godzinie 6 wieczorem. Całkowity dochód na cele szkolne.

WIECZÓR ARTYSTYCZNY urządzony staraniem Polskiego Związku muzopedagogicznego, zapowiedziany na piątek 13 bm. odbędzie się w sobotę 14 bm. o godz. 8 wieczorem w sali Instytutu muz. zaś popołudnie muz. dla młodzieży w niedzielę 15 o godz. 4 popoł.

Z POWODU ŚMIERCI ZYGMUNTA SARNECKIEGO Związek literatów przesłał na ręce Wdowy pismo kondolencyjne. W czasie dzisiejszego pogrzebu przemówi przed gmachem teatru im. Słowackiego imieniem Związku literatów prof. dr Józef Flach. W przyszłym tygodniu odbędzie się w Związku prelekcja prof. dra Maryana Szykowskiego o twórczości literackiej śp. Zmarłego.

(t) **NAUKA GOTOWANIA DLA PAŃ.** Gotowania w 30 lekcyach nauczyć się można na kursie dla pań z inteligencji, który rozpocznie się dnia 23 stycznia br. w miejskiej szkole gospodarstwa domowego w godzinach popołudniowych. Wpisy odbywają się codziennie między godziną 12 a 4 w kancelaryi szkoły ul. Pedzichów 13, podwórze II. Liczba uczennic ograniczona.

(t) **OBLAWY NA KIESZONKOWCÓW.** Wobec powtarzających się od dłuższego czasu licznych kradzieży kieszonkowych, ekspozytura urzędu śledczego „pod Telgrafem” zarządziła w ostatnich dniach szereg obław na kieszonkowców. W czasie obław aresztowano kilkunastu wyrostków trudniących się zawodowo kradziejami kieszonkowymi. Podczas ostatniej obławy we wtorek wpadło w ręce policyjki sześciu kieszonkowców.

(t) **USILCZANE SAMOBÓJSTWO.** W zamiarze samobójczym wypadł wczoraj kwasu solnego Karol Janota monter z zawodu zam. przy ul. Aryańskiej 15. Lekarz pogotowia po zastosowaniu środków leczniczych, przewiózł desperatę w stanie ciężkim do szpitala św. Łazarza. Powód rozpaczliwego kroku nieznan.

(t) **KRADZIEŻ W TRAMWAJU.** Podczas jazdy tramwajem na linii Nr. 1 skradziono Abrahamowi Kornitzerowi kupcowi z kieszeni kamizelki złoty zegarek z łańcuszkiem wartości 300.000 marek.

(t) **PODEJRZANY BOMOKRAZCA.** Na krakowskim dworcu kolejowym przytrzymano niejakiego Franciszka Illebede lat 25, który waleśał się wśród podróży oferując im na sprzedaż pierścionki

bakwanowe po 500 marek za sztukę. Przeważnie te spósobności wyszły na jaw, że illebidą poszukiwany jest listami gończymi przez sąd okręgowy karny oraz sąd wojskowy w Krakowie za cały szereg przestępstw.

(t) **KRADZIEŻ Z PRZEDPOKOJU.** Wczoraj niewyśledzeni sprawcy dostali się do zamkniętego mieszkania p. Alfreda Romiszewskiego przy ulicy Smoleńskiej 10 i skradli z przedpokoju garderobe wartości 80.000 marek.

— 000 —

NOTATKI LITERACKIE.

Rosyjska powieść z życia polskiego.

Do Warszawy przyjechał onegdaj znany rosyjski pisarz **Breszko-Breszkowski**. Jest on synem słynnej rosyjskiej socjalistki Katarzyny Breszko-Breszkowskiej. Breszkowski cztery miesiące przeżył w czerezwyczałce w Kronsztadzie, skąd zbiegł do Odessy. Ostatnio mieszkał w Paryżu, gdzie napisał dwa sensacyjne romanse: „Biały i czerwony” i „Brylanty cesarskie”.

Obecnie pisze Breszko-Breszkowski duży romans z polskiego życia, w którym podkreśla, że rozbić bolszewików pod Warszawą było aktem wszechświatowej doniosłości, ponieważ Polacy ocalili kulturę europejską od najazdu dzicy wschodu. Roman ten będzie drukowany po rosyjsku, po polsku i po francusku.

P. Weryho Breszko-Breszkowski, żonaty jest z rodowitą Polką i sam stosunkowo nieźle mówi po polsku.

POLSKIEJ CZĘŚCI ŚLASKA OPOLSKIEGO KSIĘGA INFORMACYJNO-ADRESOWA z trzema mapami ukazała się z druku pod redakcją prof.

Dział ekonomiczny.

Ile będzie się płacić daniny.

W ostatnim zeszycie dziennika ustaw państwa ogłoszono już przepisy wykonawcze o daninie, wobec czego można się już zapoznać z tem, jaka danina będzie wymierzana i ściągana.

Ustawa przewiduje siedem odrębnych kategorii daniny. Jedną i ta sama osoba może być podlegająca do opłaty kilku różnych kategorii.

Dla przemysłu i handlu przepisy ustalają następujące najwyższe i najniższe kwoty daniny. Dla przedsiębiorstw handlowych we wszystkich klasach miejscowości najwyższe kwoty są: 2.470.000 mk. od banków, kantorów wymiany itd. 1.411.000 mk. od wszystkich innych przedsiębiorstw handlowych, najniższe od 0.375 mk. do 1.875 mk.

Dla przedsiębiorstw przemysłowych we wszystkich klasach miejscowości najwyższą kwotą jest 1.500.000 mk., najniższą 1.050 mk.

Podstawę dla obłożenia daniny w wypadkach przewalutowania części kapitału towarzystw akcyjnych, ustala się w sposób podany w poniższym przykładzie:

Suma kapitału zakładowego, zapasowego i rezerwowego dajmy na to wynosi 10 milionów mk. do stanu czynnego sprawozdania wzięto nieruchomości nabyte w r. 1912 z kwotą 2.000.000 mk. Kwotę daniny oblicza się w następujący sposób: od kwoty 10 milionów marek odlicza się kwotę 2 milionów marek, pozostają 8 milionów marek, do tej kwoty dodaje się iloczyn 2.000.000 x 20 = 40.000.000 marek, ogólna zatem kwota majątku, podlegająca

Podwójne zyski przemysłników na marce polskiej

Podniesienie już wczoraj „ożywienie” czarnej giełdy i przyników waluty, powstałe na tle zakazu arbitrażowania marką polską. Wobec rozszerzenia tego zakazu i na Warszawę, przemysłnictwo marki polskiej zagranicę rozwinęło się na olbrzymią skalę. Należy tu podnieść dodatkowo jeszcze jedną okoliczność, że przemysłnicy waluty, przeprowadzając wywiezionymi efektywnymi markami polskimi korzystne operacje właśnie arbitrażowe zagranicą, wracają do kraju znowu z markami polskimi na czym robią interes drugi. Przywożąc do kraju marki polskie z zagranicy można w każdej ilości (w przeciwieństwie do wywozu) to

Unia celna z Gdańskiem od 10 bm.

Unia celna pomiędzy Polską a Gdańskiem weszła w życie dnia 10 stycznia br., to znaczy, że poraższy od tego dnia wszystkie towary przybyłe do Gdańska będą cłone podług polskiej taryfy celnej. Dotyczy to również zasadniczo towarów sprowadzanych z Niemiec do Gdańska.

Jednym ze skutków tego będzie, że wysokie polskie cła przyczynią się do rozwinięcia przemysłu. Celem poparcia powstania przemysłu w Gdańsku, ułożono się z rządem polskim, że do końca 1922 roku dla każdej nowej fabryki będzie można sprowadzać maszyny bez opłaty cła. W konsekwencji ułatwienie to w związku z ochroną celną doprowadzi do powstania licznych nowych zakładów przemysłowych w W. M. Gdańsku. Jednakże niższe cło na niezbędne artykuły jest wciąż jeszcze zbyt wysokie, tak, że należy się liczyć z podrożeniem niektórych artykułów. Natomiast stanąć powinny niektóre artykuły żywnościowe, o ile takowe będzie można sprowadzać bez przeszkód z Polski.

— 000 —

dra Z. Romera nakładem Akc. Ski Kartograficznej i Wydawniczej „Atlas” we Lwowie. Wczorajska 5. Wydawnictwo to odda nieocenione usługi każdemu, kto pragnie zapoznać się bliżej z tą nowo odkrytą ziemią Piastową, a już nieodzowna jest dla przedsiębiorstw bankowych i przemysłowo-handlowych, które pragną nawiązać stosunki ze Śląskiem Opolskim. Treść zawiera: Rękopis historyczny, spis gmin i osad (nazwy pol. i niem.) z podaniem głosów oddanych przy plebiscycie za Polską i Niemcami, spis kopalń z podaniem gmin powiatu, właściciela liczby robotników i produkcji, spis hut i fabryk metalurgicznych, spis Tow. Akcyjnych eksploatujących górnictwo i hutnictwo, spis większych producentów i pośredników handlu. (Ski. z ogr. odp. i Ski. Akc.) Spis barków redakcji polskich pism itp., ogłoszenia.

— 000 —

ZE SPORTU.

Porażka czeskich footballistów w Hiszpanii.

Czeska drużyna piłki nożnej „Sparta” w swej podróży po Europie przybyła także do Hiszpanii. Tu niespodziewanie poniosła jedną klęskę (2:4) w Barcelonie, a w święto Trzech Króli rozegrała „Sparta” match z teamem madryckim w Madrycie, który zakończył się dla „Sparty” przegraną 3:4 (0:2). Chcie niespodziewane klęski „Sparty” sprawiły całemu światu sportowemu rozczarowanie, gdyż ogólnie uznawano „Spartę” prawie za mistrza Europy w footballu. W Czechach wywołało to konsternację.

Wiedź (PAT) Kursy dewiz. Amsterdam 24850, Zagrzeb 226050, Beograd 1000, Berlin 36050, Bruksela 52480, Budapeszt 110350, Chrystiania 107470, Kopenhaga 131175, Londyn 28390, Medvolan 29190, Nowy Jork 773, Paryz 35930, Praga 10922, Sztokholm 16470, Warszawa 244, 245, Zurych 13112, Dolary 6608, Belgijskie 51760, Bulgarskie 4115, Niemieckie 3847, Polskie 230, 241, Rumuńskie 5270, Szwajcarskie 189475, Czeskie 10772, Węgierskie 110350.

Praga (PAT) Berlin 3435, Warszawa 262 i pół, 262 i pół, Marka polska 182 i pół, 242 i pół.

Budapeszt (PAT) Marka polska notowano dzisiaj w oficjalnym handlu walutami 20, 21.

Zurych (PAT) Koncowe kursy dewiz. Berlin 285, Holandia 18975, Nowy Jork 516, Londyn 2130, Paryz 4250, Medvolan 2215, Bruksela 4075, Kopenhaga 10225, Sztokholm 12350, Chrystiania 3050, Madryt 7710, Buenos Ayres 170, Praga 335, Budapeszt 085, Zagrzeb 180, Warszawa 617, Austriackie stemplowane 009.

Giełda krakowska z 11 stycznia

Waluta markowa				
Wartość 1000 (dewizy)	Czeska		Przegląd walut	
	Kupno	Sprzedaż	Kupno	Sprzedaż
Dolary St. Zjed.	2700—	2850—	2700—	2850—
Franki franc.	220—	230—	225—	235—
szwajc.	—	—	—	—
Funt sterling	—	—	—	—
Marki niemiec.	15:50	17—	16—	17—
Korony austr.	—41	—45	—41	—45
czesko-sł.	44—	46—	45:50	47—

Akcje bankowe.

Bank	Wartość 1000 (dewizy)		Bank	Wartość 1000 (dewizy)	
	Kupno	Sprzedaż		Kupno	Sprzedaż
Bank Przemysł. i-V em.	600—	700—			
Bank Hipoteczny	950—	1000—			
Bank Małopolski	725—	800—			750—780
Ziemski Bank Kredyt.	600—	650—			
Powszechny Bank Kredyt.	350—	400—			
Bank Z. dla Kresów, Łańcut	600—	700—			

Akcje tow. handl. i przem.

Firma	Wartość 1000 (dewizy)		Firma	Wartość 1000 (dewizy)	
	Kupno	Sprzedaż		Kupno	Sprzedaż
P. T. H. I—IV em.	575—	625—			600—
„Elbor” — L. J. Borkowski	—	—			
„Imper”	275—	325—			
„Polski Glob”	950—	1050—			
C. Hartwig, Poznań	—	—			
Zębiuga Polska	300—	350—			
Zieleniewski — III em.	5800—	6000—			
H. Cegielski, Poznań	1800—	2000—			1950—
Warsz. Parowozy I—II em.	1225—	1325—			1275—
„Lemiesz”	—	—			
„Trzebinia” I—IV em.	1900—	2100—			2000—2100
„Pocisk”	800—	850—			
Automotor	900—	1100—			
Portland-Cem. Szczakowa	17000—	18000—			
Górka	7200—	7800—			
Siersza	8000—	8300—			8000—8250
Lege	5250—	5450—			
Polska Nafta	1700—	1800—			1750—
Elekt. Siersza I—III em.	—	—			
Oikos	—	—			
Pezet	1000—	1125—			
„Krusze” Trzebinia	5400—	5600—			
„Krusze” IV em.	2000—	2700—			2600—
Porcelana Cmielów	—	—			
Fabr. cukru w Chodorowie	3100—	3200—			3150—

Telegramy.

Druga lista oficerów rezerwowych

Warszawa. (PAT) Jak się dowiaduje „Przebieg Wicczorny”, druga lista oficerów rezerwowych zostanie ogłoszona w drugiej połowie bieżącego miesiąca.

Zwolnienie felczów wojskowych.

Warszawa. (Tel. M.) W związku z przejściem armii w stan pokojowy zostaną zwolnieni ze służby czynnej wszyscy felczery wojskowi.

Posel finlandzki w Polsce.

Warszawa. (Tel. M.) Posłem finlandzkim w Warszawie zamianowany został p. Eryk Chostrom.

Niepotrzebny konflikt.

Warszawa. (Tel. M.) Okazuje się, że skarga ministra Mielchalskiego na komisję skarbowo-budżetową z powodu nieuchwalenia ustawy ramowej, pozwalającej ministerstwu skarbu na podwyższenie opłat są niezasadna. Referent projektu ustawy ramowej dr Diamand oświadczył dziś Warszawskiemu korespondentowi, że ministerstwo skarbu uznało ustawę w przedłożonej formie za nieodpowiednią i pracuje teraz nad projektem, który, jak to zakomunikował dr Diamand, przedłożony mu będzie niebawem. Jak długo min. skarbu pracy swej nie skończył, nie może być mowy o referowaniu tej sprawy na komisji skarbowo-budżetowej. Nie jest także wykluczone, że rząd odstąpi od powziętego projektu ustawy ramowej, ograniczając się do pełnomocnictwa w sprawie należności, ale i w tej sprawie, jak to już wiadomo czynnikom sejmowym, nie żąda pełnomocnictwa nieograniczonych, lecz samo ma określić, jak daleko przyznane uprawnienia mają sięgać.

Ruch giełdowy.

Lwów (PAT) Giełda lwowska. Ruble carskie setki 250, 400. Ruble dumskie tysiączki 30, 50. Franki francuskie 222, 232. Franki szwajcarskie 540, 580. Funt sterling 11500, 12000. Dolary amerykańskie 2750, 2850. Dolary kanadyjskie 2400, 2500. Marki niemieckie setki 15, 16. Korony czeskie 44:50, 46:50. Korony węgierskie 450, 550. Korony austr. stempl. 0:40, 0:42.

Dewizy: Londyn 11500, 12000, Paryz 226, 236, Zurych 540, 580, Praga 46, 48, Budapeszt 4850, Wiedeń 0:40, Berlin 16:35, 17:35, Nowy Jork 2700, 2800, Zagrzeb 9, 11, Medvolan 125, 135, Bukareszt 19, 21.

Warszawa (PAT) Giełda warszawska. Waluty. Dolary Stanów Zjednoczonych gotówka trans. 2810, 2825, sprzedaż 2815, kupno 2780. Franki francuskie gotówka trans. 239, 23450, Funt sterling gotówka trans. 11925, sprzedaż 11925, kupno 11850. Korony czeskie gotówka trans. 46, Gdansk czechi trans. 16:25, 16:80, Berlin czechi trans. 16:50, 16:85, 16:90, sprzedaż 16:85, kupno 16:50. Londyn czechi trans. 11900, 12000, Nowy Jork czechi trans. 2815, 2825, Paryz czechi trans. 235, 236, Praga czechi trans. 47, Wiedeń czechi trans. 42:15, 42:50, sprzedaż 42:50, kupno 41:50.

Przejęcie pruskich kopalń rządowych

Katowice. (PAT) Wedle doniesień z Opola, w najbliższym czasie ma być utworzona francusko-polska spółka węglowa na polskiej części Górnego Śląska. Celem tej spółki jest przejęcie pruskich kopalń rządowych. Wedle doniesień „Frankfurter Ztg.” na początek spółka operować będzie kapitałem w wysokości 500 milionów marek niemieckich, z czego Polacy przyjmą połowę. Ponieważ jednak suma 500 milionów marek niemieckich dla polskich przedsiębiorców przedstawia duże trudności, liczą się z tem, że Francja weźmie na siebie i drugą połowę. „Frankfurter Ztg.” dodaje, że w

ten sposób pruskie kopalnie rządowe będą opalone całkowicie przez kapitał francuski. Kierownikiem spółki ma być hr. Renard.

Wydóz wyrobów górnośląskich do Rosji.

Katowice. (PAT) „Deutsche Handels-Dienst” donosi w sprawie rokowań gospodarczych między przedstawicielami rządu sowieckiego na Górnym Śląsku a przedstawicielami wielkiego przemysłu górnośląskiego, że **zamierzony jest wywóz wyrobów górnośląskich do Rosji przez Łubkę.** Zapłata ma nastąpić za pośrednictwem banków amerykańskich.

Postulaty Niemców górnośląskich.

Przyjęcie przedstawicieli niemieckiej ludności przez p. Kalondę.

Katowice. (PAT) Szczegóły przyjęcia przedstawicieli niemieckiej ludności przez p. Kalondę w Bytomiu są wedle „Ost Schl. Morgen Post” następujące: Przedstawiciele rękodzielnicstwa niemieckiego zwrócili uwagę, iż rozwój niemieckiego rękodzielnictwa na polskiej części Górnego Śląska będzie możliwy jedynie wtedy, jeżeli Polsce nie będzie przyznane prawo likwidacyjne, w przeciwnym razie rękodzielniccy musieliby opuścić G. Śląsk. Omawiano także znaczne pogorszenie się położenia, zwłaszcza rękodzielnictwa w Bytomiu, oderwanie Friedenshuty i tak nieszczęśliwe wytknięcie granicy naokoło Bytomia. Jeżeli rokowania gospodarcze nie znajdą środków zaradczych, będzie to nieszczęściem dla rękodzielnictwa niemieckiego. Następnie przedstawiciele kół handlowych wskazali na konieczność komunikacji pomiędzy niemiecką a polską częścią Górnego Śląska. W dalszym ciągu zwracano uwagę, iż ludność decyzyjną genewską będzie pokrzywdzona dlatego, iż w okresie trzech lat gwarantuje się wolny dowóz z polskiego Górnego Śląska do niemieckiego, a naodwrot nie. W dalszym ciągu zwrócono uwagę p. Kalondę na zgubne skutki zastosowania na Górnym Śląsku w polskiej części ustawy agrarnej. Na prośbę przedstawicieli rolnictwa niemieckiego p. Kalonder odbędzie podróż inspekcyjną po Okręgu Lublinieckim i zwiedzi tam większe i mniejsze gospodarstwa niemieckie.

Inżynierzy żądali, aby niemieckie przedsiębiorstwa techniczne w polskiej części Górnego Śląska utrzymywać mogły kontakt z wielkimi przedsiębiorstwami technicznymi w Niemczech. Podczas przyjęcia przedstawicieli prasy niemieckiej naczelny redaktor socjalistycznej gazety

„Volkswille” Okoński domagał się zupełnej wolności prasy w polskiej części Górnego Śląska, oraz łączności prasy niemieckiej w polskiej części Górnego Śląska z niemieckimi agencjami telegraficznymi i niekępowanego kolportowania gazet na zasadzie partytetycznej. W końcu przyjął p. Kalonder przedstawicieli trzech wyznań religijnych. Manifestacja ta — jak się wyraża „Morgen Post” — wywołała szczególne wrażenie. Pierwszy przemawiał przedstawiciel niemieckiego duchowieństwa katolickiego ks. Ulicka. Mówca przedstawiał cierpienia ludu Górnego Śląska w ostatnich czasach i wypowiadał się przeciwko nacjonalistycznemu i szowinistycznemu rozwyrznięciu. Żądał on wolności języka ojczystego w kościołach, szkołach i posiedzeniach religijnych, dalej możliwości niekępowanego obcowania z biskupem wrocławskim. W dalszym ciągu przemawiał generalny superintendent Axenfeld, przedstawiciel duchowieństwa protestanckiego, domagając się łączności z kościołem ewangelickim w Niemczech. W imieniu żydów przemawiał rabbi Kopieteln. P. Kalonder odpowiedział krótko na wszystkie przemówienia przedstawicieli ludności niemieckiej.

Rokowania górnośląskie potrwać jeszcze 10 dni.

Katowice. (PAT) Pisma niemieckie donoszą w sprawie rokowań, iż jest uzasadniona nadzieja zadawalniającego rozwiązania szeregu kwestyj, w których dotychczas nie można było dojść do porozumienia. Prawdopodobnie rokowania te trwać będą jeszcze co najmniej 10 dni. Wedle twierdzeń prasy niemieckiej wyjazd p. Kalondę nie nastąpi przed końcem tygodnia.

Posiedzenie Rady Ligi Narodów.

Genewa. (PAT) Pierwsze posiedzenie sesji Rady Ligi narodów zostało otwarte we wtorek o godz. 15 min. 30 pod przewodnictwem Hymansa. Posiedzenie było publiczne. Otwierając posiedzenie, Hymans wygłosił mowę, w której złożył hołd pamięci zmarłego w Moskwie członka komisji sanitarnej Ligi narodów. Po przystąpieniu do porządku dziennego delegat francuski Hanotaux wystąpił z życzeniem przedłożenia działalności komisji mandatu Ligi narodów. Wniosek został przyjęty. Sir Eryk Drummond, sekretarz generalny Ligi, zakomunikował, że drugie zgromadzenie plenarne Ligi narodów i trybunału nieustającego sprawiedliwości międzynarodowej zbierze się w Hadze dn. 30 bm. Przedstawiciel Włoch Imperiali złożył wniosek wysłania do rządu Stanów Zjednoczonych pisma, dotyczącego pewnych spraw z zakresu blokady, poczem posiedzenie zostało zamknięte i Rada Ligi narodów rozpoczęła w tym samym składzie członków narady prywatne.

Następne posiedzenie odbędzie się w środę rano.

Podczas obecnej sesji: Rady Ligi Francję reprezentować będzie Hanotaux w zastępstwie Bourgeoisa. Skutkiem pobytu Balfoura w Waszyngtonie Anglię reprezentować będzie Cecil Harmsworth, parlamentarny podsekretarz stanu w ministerstwie spraw zagranicznych. Wellingtona Koo zastępować będzie Mang, chiński minister pełnomocny w Rzymie.

inni członkowie Rady są cisami, co na sesjach poprzednich.

Zgodnie z powziętą decyzją przewodniczyć będą kolejno wszyscy członkowie Rady, według po-

rządku alfabetycznego, a więc obecnej sesji przewodniczył będzie Hymans, następnie delegat Brazylii da Cunha, następnej delegat chiński itd. Jak się zdaje, obecna sesja potrwa 10 do 15 dni.

Sprawa rokowań polsko-niemieckich przed Ligą Narodów.

Genewa (PAT) Rada Ligi narodów wysłuchała sprawozdania sekretarza generalnego Ligi narodów w sprawie przebiegu rokowań niemiecko-polskich co do przejściowego ustroju Górnego Śląska. Rada Ligi przyjęła do wiadomości zmiany wprowadzone przez drugie posiedzenie plenarne Ligi narodów w sprawie stosowania blokady.

P. Szebeko wyjechał do Genewy.

Warszawa. (Tel. M.) P. Ignacy Szebeko wyjechał dziś do Genewy, aby wziąć udział w obradach Rady Ligi narodów.

Falszywe pogłoski o nocy angielskiej w sprawie wileńskiej.

Warszawa. (Tel. M.) Z powodu wiadomości lansowanej w prasie małopolskiej, jakoby przedstawiciel Wielkiej Brytanii w Warszawie złożył rządowi polskiemu notę w sprawie wileńskiej koła miarodajne stwierdzają, że informacja ta w zupełności nie odpowiada prawdzie. Żadnej noty p. Maks Müller nie wręczył rządowi polskiemu.

Po ratyfikacji ugody angielsko-irlandzkiej

Dublin (PAT). Collins domaga się rozwiązania Dail Eireannu i postawił wniosek przeprowadzenia wyborów po ustaleniu prowizorycznego rządu. Jutro Dail Eireann będzie obradował nad sprawą utworzenia władzy wykonawczej.

Zabawy karnawałowe w Niemczech wzbronione.

Berlin. (PAT) Rząd pruski zakazał ze względu na trudne położenie kraju wszelkich zabaw karnawałowych w lokalach publicznych i pod gołym niebem.

Polska Y. M. C. A.

Kraków, 12 stycznia.

Kilkuletnia działalność Amerykańskiego Stowarzyszenia Młodzieży Chrześcijańskiej w Polsce złotymi zgłoskami zapisała się w przełomowych chwilach odradzającej się Ojczyzny naszej.

W czasie wojny Y. M. C. A. oczywiście ograniczała swą działalność jedynie do armii, mieszając wśród żołnierzy naszych słowa miłości, nadziei i kultury. Z chwilą gdy „miecz przeskulił się na leniwie” Y. M. C. A. rozszerzyła swą działalność i na ludność cywilną, starając się cały świetnie obmyślany i zorganizowany aparat, mający służyć do krzewienia swej idei.

Oczywiście amerykańskie stowarzyszenie młodzieży chrześcijańskiej, przygotowawszy teren i pierwsze zrebry tego gmachu, który ma powstać w Polsce, wycofa się i w tym celu zawazało się — jak to już donieśliśmy — polskie stowarzyszenie młodzieży chrześcijańskiej „Polska Y. M. C. A.”, którego statut w tych dniach ma być zalegalizowany.

Program Y. M. C. A. w czasie pokoju jest niezwykle obszerny. Wytyczymi jego punktami będzie dostarczenie naszej młodzieży rozrywkę godziwych, a jednocześnie ułatwienie setkom tysięcy młodzieży uzupełnienia wykształcenia fachowego i szkolenia sił, pragnących pracować na polu społecznym.

Organizacja stowarzyszenia zajmuje się utworzona w tym celu Rada krajowa „Polskiej Y. M. C. A.”. W skład jej weszli: Stanisław Stanisławski jako prezes, Franciszek Skąpski, Bruno Koziowski, Aleksander Janowski, jen. Czi-kiel, dyrektor generalny Y. M. C. A. na Polskę, A. G. Taylor, pułk. Kukiel, oraz dr Zawisza. — Nadto do udziału w Radzie krajowej postanowiono zaprosić: z Poznania p. Br. Chrenowskiego, z Wilna dyrektora inż. Landelerga, z Krakowa wiceprezesa miasta Bobrowskiego, ze Lwowa prezydenta Neumana i rektora Jana Kasprowicza, z Łodzi pp. Alf. Grohmana i dyr. Wagnera.

Dla ześrodkowania akcji zdążano zdobyć w Warszawie gmach odpowiedni. Dzięki poparciu Edwarda hr. Krasińskiego uzyskano frontową część gmachu biblioteki hr. Krasińskich (ul. Okólnik nr. 9), gdzie po potrzebnych inwestycjach kosztem kilkunastu milionów „Polska Y. M. C. A.” otrzymała wspaniałe pomieszczenie.

Onegdaj nastąpiło uroczyste publiczne otwarcie tego gmachu w obecności przedstawicieli wojska, miasta i pokrewnych instytucji społecznych. Do zebranych gości przemawiali: prezes St. Stanisławski, p. Taylor (w imieniu amerykańskiego związku) i major Kornilowicz (w imieniu wojskowości).

Po otwarciu zaproszono gości do zwiedzenia gmachu. Mieszczą się tam szkoły: radiotelegraficzna, dla zawodowców i amatorów, urządzona kosztem kilku milionów marek, prowadzona zaś przez fachowca, por. ameryk. marynarki wojkowej, p. Marcoe. Ukończenie tej szkoły, prowadzonej przy udziale min. poczty i telegrafów daje prawa rządowe. Dalej istnieją w gmachu tym szkoły: dla szoferów traktorów rolniczych, 10 kursów handlowych, zawierających w programie całokształt wykształcenia handlowego, kursy języków obcych.

W rychłym czasie otwarte będą kursy budownictwa, sztuki stosowanej i wiktyniarstwa.

Jest nadzieja, że podobne ogniska „Polskiej Y. M. C. A.” powstaną także w innych miastach Rzeczypospolitej. W szczególności u nas w Krakowie daje się silnie odczuwać brak jakiegos ogniska, któreby moralnie i materialnie stało się punktem oparcia dla licznych rzesz bez „duchowego dachu nad głową” pozostających młodzieży naszej.

DROBNE OGŁOSZENIA

WOLNE POSADY

Stolarskich uczniów z praktyką i frezere na mieszkanie przyjmie Fabryka Kraków, ulica Kopernika 6. 8056

Praktykantki dla gospodarstwa wiejskiego poszukuje zaraz Dwór Sygnowców, p. Wieliczka. Zgłoszenia listowne z podaniem warunków i referencji. 8001

POSAD SZUKAJA

Panna z kilkuletnią praktyką biurową pisząca biegle na maszynach, poszukuje posady zaraz. Zgłoszenia do Administracji Gońca pod „Styczeń” 8018

Putynowany pomocnik handlowy z działu biurowo-konfekcyjnego poszukuje odpowiedniej posady. Łaskawe oferty z podaniem warunków do adm. „Gońca Krakowskiego” dla „Jaska”. 8012

ZŁOŻNA KRAWCOWA szyje po domach. Ulica Długa 12, parter, oficyna drzwi na lewo. 8072

Panna z niekończącą się praktyką handlową pisząca na maszynach poszukuje posady. Zgłoszenia do Adm. Gońca pod „Zajęcie” 8405

SPRZEDAŻ

KUCHNIA i sztywna łyżka używana bardzo tanio do sprzedania. Zgłoszenia do Adm. pod „Tania sprzedaż 100” 8339

ZA DARMO PRAWIE oddam 21 małą turbinę wodną 2 dynamo 4 do 6 volt, akumulator dwa elementy (Me dinger) parę butów 44 numer zaraz do sprzedania. Zgłoszenia do adm. Gońca krak. pod „Tania nabycie”. 6325

DOM MASYWNY ORAZ STOLARNIA wszelkie maszyny stolarskie pędzone motorem przytem skład biawatnyisk ad mebli zaraz do sprzedania. Zgłoszenia do adm. Gońca pod „Skład”. 6327

SPRZEDAM domek 4 ubikacje z parcelą około 2 morgi w mieście w rynku za 500000 mkp. III piętrowy młyn matorowy siły 80 H.P. przemysłowy 150—200 ctn. 500.000 mk niem. lub w dolarach po kursie. Stępiński, Wągrowiec ul. Bydgoska 10 Województ. Poznańskie. 6175

Sprzedam tanio sukienkę wełnianą, granatową, nową i kilka par bucików damskich Nr. 36 i 37, również nowe. Wiadomość ul. Berka Joselewicza 18. IV p. oficyna. 8000

KUPNO

KUPUJE MASZYNĘ TRYKOTAZNĄ pończosniczą do robienia sweterów i pończoch, tylko do niedzieli. Hotel Spatz ul. Młocowa, Biderman. 8079

KUPIĘ JADALNIE w dobrym stanie. Zgłoszenia ulica Tomaszka L. 5, II. p.

MATRYMONIALNE

ZYWA BLONDYNKA, 1. klasa, wychowana we Wiedniu, będąca od dłuższego czasu w Krakowie, nawiąże wesołą korespondencję polską lub niemiecką z inteligentnym mężczyzną pod „Blondyneczka” do Gońca Krakowskiego

KAWALER lat 42 mechanik ośmiubi pannę lub bezdzietną wdowę do lat 30, wymaną wyprawą i mieszkanie umeblowane (krawczyńnię ma pierwszeństwo). Zgłoszenia pod „Mechanik” do Adm. Gońca. 6243

BACZNOŚCI Trzy panienki wesołe z posagiem chcą poznać panów w celu matrymonialnym pod „Trójka” do Gońca Krakowskiego.

KAWALER lat 26, inteligentny, posiadający 8.000.000 Mkp. gotówki, pragnie tą drogą poznać pannę lub wdowę do lat 30, która posiada majątek ziemski do 200 morgów. Zgłoszenia pisemne z fotografią za której zwrot ręczę do Admin. Gońca Krakowskiego pod „Ziemianin”. 8077

URZĘDNIKA w średnim wieku ze skromnym urządzeniem zawrze znajomość w celu matrymonialnym. — Zgłoszenia pod „Skromna” do Admin. Gońca Krakowskiego. 8078

Młoda, mowa, że przystojna, inteligentna szatynka, dobrego serca, łagodnego charakteru, mająca mieszkanie skromnie umeblowane (pokój i kuchnia) nie mając czasu na zawarcie znajomości, pragnie tą drogą poznać młodzieńca inteligentnego na stanowisku od lat 30 do 40, cel matrymonialny — urzędnicy, kierownicy szkół i t. p. mają pierwszeństwo. Zgłoszenia pisemne z fotografią, za której zwrot ręczę, do Adm. Gońca krak. pod „Subtelna” 6300

Kawaler lat 26, fachowiec, przystojny, poszukuje panny do lat 25, która by dopomogła do powiększenia interesu. Zgłoszenia z fotografią okazicielowi tysiącmarkówki Nr. 16024, poste - restante Biała, za dyskretyjną ręczę słowem honoru. 8058

SZCZĘŚCIE. Który intel. zamężny pan, lat 26—38 pragnie być szlachetnym przyjacielem symp. zgrabnej, intel. uczciwej, młodej i wesołej lecz samotnej ciemno blondynki, a później mężem. Oferty pod „Iskro matrymonialna” do adm. Gońca krakowsk. 6357

ROZNE

CHARAKTERY

zalety, wady, zdolności, przeznaczenie, jak postępować żeby osiągnąć powodzenie? Przyślijcie charakter pisma swój lub zainteresowanej osobie, zakomunikujecie imię, rok i miesiąc urodzenia, ile osób najbliższej rodziny: na tych danych otrzymacie od uczonego psychografologa Szyllera-Szkolnika, autora prac naukowych listem poleconym naukową szczegółową analizę charakteru, określenie ważniejszych zdarzeń z życia owych. Odpowiedzi na szczerze zadane pytania. Cenne wskazówki i rady. Praca naukowa p. Szyllera-Szkolnika zaszczycona mnóstwem odczytów i podziękowań w pozytywnych piśmiennikach krajowych i zagranicznych. Analizę wysyła się po otrzymaniu 500 mk. Jeśli wziąć pod uwagę, że wykonanie analizy wymaga kilku godzin poważnej umysłowej pracy, koszty ogłoszeń, pocztowe itp., wyżej oznaczona suma nie może wydawać się zbyt wysoką. Dla badań osobistych przyjmuje od godz. 12—7. Nadzwyczaj ciekawej treści książki. Katalog ilustrowany darmo wysyła się. Na wysyłkę dołączyć znaczek pocztowy.

Adres: Psycho-Gratolog Szyller-Szkolnik, Warszawa, Wydawnictwo Świt, Piłkna 25.

Unieważnia się kartę odroczenia na nazwisko Jan Choryn, zam. we wsi gm. Nieszków, wydana przez P. K. U. w Miechowie.

Do naprawy blizny i odcierania pończoch na kilka godzin dziennie poszukuje się. Zgłoszenia pod „Niemka”. 6402

MASZYNY DO PISANIA, każdy kontrolnie przyjmuje do naprawy specjalista Juliusz Hecker, Kraków, Marka 25. 8076

Siano pras., owies

sprzedaje wagonowo oraz DRUT 6209

Dom Handl.-Przem. Józef Szpigiel
Warszawa, Wilcza 13, tel. 109-87.

Dwie sensacyjne powieści

II. wydanie

1. **Tajemnice Sahary** Piotra Benoit, romantyczna, fantastyczno-przyrodnicza powieść, nagrodzona przez Akademię Francuską.
2. **Człowiek, który wrócił z tamtego świata** G. Leroux'a, romans wstrząsający grozą tragicznych zdarzeń, przedstawiający zjawiska ze świata medyumizmu i spirytyzmu.

II. wydanie obu powieści na wyczerpaniu.

Jak długo zapas starczy, przesyła Administracja „Gońca Krakowskiego”

obie wymienione powieści

za cenę premii

Mk 200—

(już z kosztami przesyłki pocztowej).

Należytość należy uiszczyć z góry.

Dla P. T. Prenumeratorów „Gońca Krakowskiego” wyjątkowa cena **Mk 150.**

„SZCZUTEK”

najpoczytniejszy, bezpartyjny, jedyny w Polsce kolorowany tygodnik satyryczno-polityczny.

Współpracownictwo najwybitniejszych sił malarskich i literackich.

Nakład 20.000 egzemplarzy.

Filie Administracji i Redakcji:
Lwów, Warszawa, Kraków,
Poznań, Wilno.

6246

Cena pojedynczego numeru **60 Mkp.**
Abonament kwartalny **800 Mkp.**

Specjalny dział reklamowy
na wzór pism zagranicznych.

Wszędzie do nabycia.

MAJSTER GARBARSKI

jako instruktor samodzielny
poszukiwany

do dużej wyprawialni futer
w Warszawie.

Tylko poważne oferty zostaną uwzględnione.

Oferty pod „Futra G” składać do Tow. Akc.

„Reklama Polska”, w Warszawie, Jasna 10. 8062

OGŁOSZENIE
LICYTACYI KONI

Dnia 12 stycznia 1922 r. w koszarach 10 Dyonu tabor. w Przemyśle na Bakończycach odbędzie się publiczna sprzedaż z licytacji koni wojskowych typu taborowego używanych w formacjach kawaleryjskich jako wierzchowe i jako w takowych nie pożądane. Stan koni dobry.

Prawo uczestniczenia w licytacji posiadają: rolnicy tak wojskowi jak i cywilni, osoby wojskowe, które w swoim czasie odstąpiły na rzecz Armii konie własne, instytucje rządowe, komunalne i filantropijne. Osoby cywilne dopuszczone do licytacji, winny wylegitymować się zaświadczeniami odpowiednich władz administracyjnych, osoby wojskowe władz wojskowych, a przedstawiciele wyżej wymienionych instytucji — upoważnieniem danych instytucji.

Zawodowi handlarze są wyłączeni od licytacji. 8074

Początek licytacji o godzinie 10 rano.

Komenda Uzupelnień koni w Jarosławiu.

Wyszła z druku Wyszła z druku

PIERWSZA

Handlowa Księga Adresowa

Łódź i inne miasta przemysłowe Polski

„ATAR” 8052

w polskim, francuskim i niemieckim języku.
20.000 adresów. Obszerny dział redakcyjny, adresowy i ogłoszeniowy.

Spis firm wraz ze spisem abonentów służy telefonicznej.

CENA Mp. 1500.

Wydawnictwo: Międzynarodowa Agencja Reklam „ATAR”
Łódź, ul. Piotrkowska 185.

Przyjmuje zamówienia hurtowe i detaliczne.

Poszukujemy zdolnych elektryków

i rutynowanych ślusarzy maszynowych. Reflektujemy tylko na pierwszorzędne siły. — Adres: Polskie Zakłady Garbarskie Ludwinów (Kraków). 8073

Skład instrumentów muzycznych

TADEUSZ BERGER, Kraków, ul. Szewska L. 22

wysła fachowca stroiciela celem strojenia i naprawy fortepianów, tak w miejscu, jak i na prowincję. 5908

Marmolady do krajan z jabłek

na cenie pierwszej jakości w krzywkach
25 tylko hurtownie dostarcza 8002

Polskie Towarz. Handlowe S. A.

Oddział spożywczy. Kraków, Sławkowska 1.

Kupę maszyny trykotażne

pończosznice do robienia sweterów i pończoch tylko do niedzieli. — Hotel Spatz, ul. Miodowa, Biernan. 8079

Świece gromniczne

paschały, trianguły oraz świece kościelne woskowe i półwoskowe

Zjednoczenie fabrykantów świec i wyrobów woskowych

Kraków, ulica Karmelicka L. 27.

Jakość towaru i ceny bezkonkurencyjne. 8057

ZASTOSOWANIE NA REKLAMY

ŚWIETLNE DO KIN

W Krakowie: BOKSOWA 11.

Kina prowincjonalne proszone są o podanie warunków za wyświetlanie reklam.

Kierownicy Kółek i gospodarstw

najtaniej kupia

Młockarnie, sieczkarnie, parniki, plugi, brony, wialnie, wirówki, hufnaje, hacze i inne narzędzia w składzie maszyn rolniczych

Inżyniera 5731

St. Nawakowskiego

Sp. z ogr. odp.

Warszawa, Kredytowa 4.

Ubranie męskie lub Kostium damski za 3900 Mk.

z powodu spadku cen wysyłam każdemu, który przysła mi swój adres, 3 metry najnowszego eleganckiego materiału ubranowego we wszystkich kolorach

na całe ubranie męskie lub na Kostium damski za 3900 Mk.

Ubranie Nr 2 w najmodniejszych drobniutkich krataczkach w wszystkich kolorach i odcieni również w kolorze „Melange” wiosenny w lejszym gatunku, za 3 metry na męskie ubranie lub kostium damski 5900 Mk

Towar pierwszorzędnej fabryki. Sztuczki na damskie bluzki (półwielkane i jedwabne) wszystkich kolorów 950 Mk.

Chustki duże rozmiar 12/4 w najmodniejszych kratkach lub pasach 1300 Mk szt.

Wysyła się bez zadatku przez pocztę z zaliczeniem. Przesyłka i opakowanie na rachunek kupującego.

BEZ RYZYKA. Kupujący niczem nie ryzykuje, gdyż jeśli towar się nie spodoba, to w przeciągu 14-tu dni od otrzymania towaru, Łukowy przyjmuje z powrotem i zwraca pieniądze.

Adres: M. Bernstein, Warszawa, ul. Dzielna 25-g. k. 1.

Podziękowania moich klientów:

1. W. P. Bernstejn, Warszawa. Niniejszem potwierdzam odbiór zaliczki. Za przesyłkę uprzejmie dziękuję i mam zaszczyt ponowić zamówienie (na 45 garniturów w sumie 175.500 mk) z poważaniem Ludwik Kuźma, handlow. kol. Libertów, pow. Swożowice. 2. Sz. P. Bernstejn! Przesyłkę oraz rachunek pański otrzymałem. Z przesyłki jestem rzeczywiście zadowolony. J. Hanke, Toruń, Kom. XII Okr. Policji Państw. 3. Sz. Panie! Zgodną materię na ubranie otrzymałem i jestem zadowolony. Jan Moska, Czudec Małopolska. 4. Pierwszą przesyłkę otrzymałem i jestem nią zadowolony. Karol Storek, Wieleń (Poznańskie). 6233

Reimscheidowskie

PIŁY do gatrow i tartaków,

taśmowe i tarczowe (do cyrkulari)

Rozmaite siekierki, młoty do cechowania drzewa, pilniki do ostrzenia pił, pierwszorzędne szlifarki do pił, oliwarki, smarownice do wazelin, obcinacze, świdry do gwintów i kute gwoździe.

Wszelkie narzędzia do przemysłu drzewnego stale na składzie. 5084

BIRO & COMP., Wiedeń I.,

Liubenbaggasse 6.

Telefon 583 i 11525. Adres telegr. Birosaga.

Gospodarstwa

różnej wielkości oraz kamienice, pekarnie, rzeźnictwa, składy kolonialne, hotele, restauracje i t. p. ma na sprzedaż na starsze i najpoważniejsze biuro pośrednicze na miejscu. 5945

F. Łukomy, Leszno

(Wlk.) Plac Dr. Metziga 20.

Telefon 310.

GRZEBIENIE AGRAFKI 6179

SZPILKI DO WŁOSÓW

W WIELKIM WYBORZE PO CENACH FABRYCZNYCH

POLECA

SPÓŁKA PRZEMYSŁOWO-HANDLOWA

WARSZAWA, NALEWKI 9. „ZETMES” WARSZAWA, NALEWKI 9.

WYKWINTNE NOWOŚCI SEZONOWE

PLOMBY STALOWE

do paczek pocztowych i jako marki ochronne

poleca 5913

Fabryka „MULTUM”

Kraków, ulica Sołtyka L. 19.

AKCYJNY BANK ZWIĄZKOWY

dla Stowarzyszeń Zarobk. i Gospodarczych S. A.

we Lwowie, ul. Akademicka 4.

Podwyższenie kapitału akcyjnego

ze sumy Mkp 21.000.000 — na Mkp 63.000.000 — przez emisję nowych 150.000 sztuk akcji po Mkp 280 — im. wart.

Na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 9 lipca 1921 oraz uchwały Rady Zawiadawczej z dnia 13 września 1921 i na podstawie zezwolenia Ministerstwa Skarbu z dnia 26 października 1921 do L. 17.000/21/EK og. asza Akc. Bank Związk.

SUBSKRYPCJE

pod następującymi warunkami:

1. Kurs emisyjny wynosi: dla starych akcjonariuszów po Mkp 375 — za sztukę, z tem, że na każdą jedną sztukę starych akcji przysługuje im prawo poboru jednej nowej; — dla nowych akcjonariuszów po Mkp 450 — za sztukę, z doliczeniem podatku giełdowego.
2. Przy korzystaniu z prawa poboru należy przedłożyć stare akcje względnie świadectwa tymczasowe, które zostaną bezzwłocznie zwrócone po uwidocznieniu na nich wykonanego prawa poboru.
3. Przy zgłoszeniu należy uiścić gotówką całą cenę kupna.
4. Dyrekcja Akcyjnego Banku Związkowego zastrzega sobie prawo przydziału sztuk z tem, że przestrzegać będzie pierwszeństwa subskrypcji wedle terminu ich zgłoszeń.
5. Nowe akcje wydane będą akcjonariuszom po zawiadomieniu o przydziale akcji i po wykonaniu sztuk za zwrotem potwierdzenia kasowego na uiszczoną zapłatę.
6. Nowe akcje wezmą udział w zyskach Banku od dnia 1 stycznia 1922 r.
7. Subskrybentom, którym wskutek przekroczenia subskrypcji akcje nie zostaną przydzielone zwróci Akcyjny Bank Związkowy wpłacone kwoty najdalej do dnia 31 stycznia 1922 r. z 5% owymi odsetkami.
8. Termin zamknięcia subskrypcji oznaczają się na dzień 26 stycznia 1922 r.
9. Wpłaty na nowe akcje przyjmują:

we Lwowie Akcyjny Bank Związkowy, ul. Akademicka 4 (Chorążczyński 8).

w Krakowie Oddział Akcyjnego Banku Związkowego, ul. Basztowa 25.

w Zakopanem Oddział Akcyjnego Banku Związkowego, Krupówki.

w Krośnie Oddział Akcyjnego Banku Związkowego.

w Przemyśle Oddział Akcyjnego Banku Związkowego.

w Śniatynie Oddział Akcyjnego Banku Związkowego.

w Tarnopolu Oddział Akcyjnego Banku Związkowego.

w Warszawie Bank Wschodni.

w Poznaniu Bank Związkowy Spółek zarobkowych.

w Wnie Bank Wschodni.

w Stanisławowie Oddział Polskiego Banku krajowego.